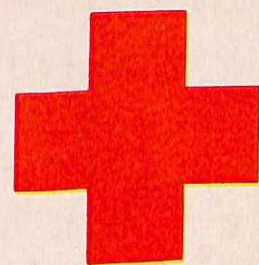

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1979

Ἡ διεύθυνση ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ γιὰ τοὺς νέους πού θέλουν ν' ἀκολουθήσουν πρακτικὸ στάδιο

Ἄν γίνω ΚΟΠΤΡΙΑ - ΡΑΠΤΡΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

Ἐάν γίνεις Κόπτρια - Ράπτρια ὑποκαμίσων:

Θά κόβεις καί θά ράβεις ἀνδρικά καί γυναικεῖα πουκάμισα·

Θά κόβεις τὰ κομμάτια τοῦ πουκαμίσου βάσει τοῦ «πατρόν» (σχεδίου) πού θά σοῦ δώσουν·

Θά συρράβεις τὰ κομμάτια τοῦ πουκαμίσου καί θά τὰ γαζώνεις στήν μηχανή·

Θά κολλάς τούς γιακάδες καί τὰ μανίκια·

Θά σιδερώνεις τό πουκάμισο καί θά τό παραδίδεις.

Τί θά κάνω

Ποιές εἶναι οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπαγγέλματος

Εἶναι ἀνάγκη:

Νά ἐργάζεσαι σέ κλειστούς φωτεινούς χώρους, σκυμμένη πάνω στό ὕφασμα ἢ κόβοντάς το ἢ γαζώνοντάς το στή μηχανή·

πολλές φορές θά χρειαστεῖ νά ἐργαστεῖς πολλές ὥρες, ἀκόμη καί ἀργά τήν νύχτα, γιά νά τελειώσεις μιά ἐπείγουσα παραγγελία·

Θά δουλεύεις ὀρθια ἢ καθιστή καί σπάνια θά μετακινεῖσαι.

Πληροφορίες: Πρότυπο Κέντρο Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ καί Ὁργανώσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ, Σοφοκλέους 53, τηλ. 3213216

τί πρέπει νά εἶμαι σάν ἄτομο

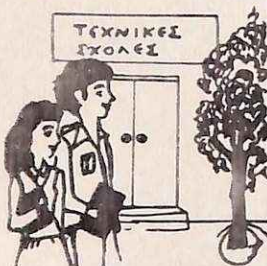
Πρέπει νά εἶσαι:

Ἐργατική καί νά ἔχεις ὑπομονή καί ἀντοχή στήν μονότονη ἐργασία·

νά ἔχεις καλή ὄραση καί δεξιότητες στά δάχτυλα·

νά ἔχεις ἀντίληψη τῶν σχημάτων.

πού μπορῶ νά μάθω τήν τέχνη

Μπορεῖς νά ἐκπαιδευθεῖς:

Σέ μιά Σχολή Μαθητείας τοῦ ΟΑΕΔ, ἂν ἔχεις ἀπολυτήριο Δημοτικοῦ Σχολείου καί εἶσαι 14 - 18 ἐτῶν, ἐπὶ 2 χρόνια. Ἡ φοίτηση εἶναι δωρεάν.

πού μπορῶ νά ἐργασθῶ

Μπορεῖς νά ἐργασθεῖς:

Ὡς κόπτρια - ράπτρια μιάς ἰδιωτικῆς ἐμπορικῆς ἐπιχείρησης·

σέ βιοτεχνίες ἢ ἐργοστάσια κατασκευῆς πουκαμίσων·

νά ἀνοίξεις δικό σου ἐργαστήριο κατασκευῆς γυναικείων καί ἀνδρικών πουκαμίσων πού θά τὰ διαθέτεις πρὸς πώληση·

νά ἀναλαμβάνεις μέ τό κομμάτι καί νά ράβεις στό σπῆτι σου πουκάμισα.

8 ΜΑΪΟΥ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀντιμέτωπος κάθε πόνου».

Αὐτό εἶναι τό σύνθημα πού ἐγίνε δεκτό ἀπὸ τοὺς 127 Ἐρυθροσταυρικοὺς Συλλόγους τῆς ὑψηλίου γιά τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμό τῆς 8ης Μαΐου.

Ὑπενθυμίζεται μ' αὐτό ὅτι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς παρέχει τὴ βοήθειά του γιά τὴν ἀντιμετώπιση κάθε κακοῦ πού ἀπειλεῖ καί βασανίζει τὴν ἀνθρωπότητα, ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ αἰτία του - πόλεμος, ἀσθένεια, φυσικὴ καταστροφή κ.λ.π.

Γραφικὸ σύμβολο τοῦ συνθήματος εἶναι ἓνα πληγωμένο πουλὶ πού πέφτει. Συμβολίζει τὸν πονεμένο ἄνθρωπο, πού ἐλπίζει στὴ βοήθεια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Η ΓΑΛΕΡΑ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

Τοῦ ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ
Ἀκαδημαϊκοῦ

Τό Ἀττικὸ δειλινὸ ἔχει ἀπλωμένα τὰ μάγια του πάνω στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τὸν Αἰγάλεω, πού χωράει ὅλος μέσα στοῦ παρὰθυρό μου.

Τί νάναι ἡ γοητεία αὐτῆς τῆς κρίσιμης ὥρας πού ἀγγίζει τὴν ψυχή, ὅπως ἀγγίζει ἓνα σῶμα κατάσαρκα;

Πάνω ἀπὸ τὰ καλλίγραμμα βουνά, τὰ μενεξελιά, κατὰ τὴ μεριά πού τελετουργεῖται ἡ χρωματικὴ ἀποθέωση τοῦ ἡλιοδασυλέματος, μιά νεφέλη χρυσή ὑψώθηκε στὸν οὐρανὸ, χαμηλά - χαμηλά πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

Εἶναι ἓνα ἐξαίσιο σύννεφο, σάν καρδία οὐρανοτάξιδο, πού ἀνοίξε πάνω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἓνα τετράγωνο πανὶ τριήρεως καί ἀρμενίζει μέσα στὸν τριανταφυλλὴν αἰθέρα.

Ἡ καρένα του εἶναι ὁλόχρυση, χρυσάφι λυωμένο, πού λαμποκοπᾷ φλογάτο, καί ἡ πλώρη του εἶναι καπλαντισμένη ἀπὸ πυρωμένο χαλκὸ, καί τό πανὶ του εἶναι ἀπὸ συντέφι μέ ἀποχρώσεις πορτοκαλιῆς καί γαλάζιες.

Θά ἔπρεπε νά βγοῦν στὰ παρὰθυρα τοὺς νά ἰδοῦν αὐτὴ τὴν μυθικὴ τριήρη ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, πλούσιοι καί φτωχοί, εὐτυχισμένοι καί δυστυχισμένοι.

Καθένας θά εἶχε κάτι νά φορτώσει σέ τούτῃ τὴ γαλέρα πού φεύγει γεμάτη φῶς καί σιωπὴ μέσα στοῦ δειλινὸ, καθενας θά εἶχε κάτι νά πάρει ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς.

Μιά θλίψη γλυκειά, μιά θλίψη τρυφερή, ἀπλώνει στίς καρδιές καί νοτίζει μέ τὴν εὐγένειά της τὴν σκέψη.

Μέσ ἀπὸ τὴ θύμηση ἀνεβαίνουν γαλάζιοι κύκλοι ἀπὸ μοσχολίδανο τῆς Ἀραβίας, ἓνα πλῆθος καμηλοὶ καί λαχτάρες, πού τοὺς εἶχαμε γιά ἀποξεχασμένους.

Τοὺς παρακολουθοῦσα ν' ἀνεβαίνουν μέσα στοῦ ἡλιοδασυλέμα, πού ὅλο καὶ χλωμαίνει πάνω ἀπὸ τὸν Αἰγάλεω.

Δέν ἔχουν πιά τίποτε ἀπὸ τὴν παλιά τους δορυμύτατα, κ' ἡ φαρμακερὴ τοὺς πίκρα ἢ ἀλλοτείνῃ ἔχει πιά ξεθυμάνει. Κράτησαν μόνο τὸ μύρο τῶν παλιῶν ἀγαπημένων θυμητιῶν.

Ὁ οὐρανὸς, χαμηλά κατὰ τὸν ὁρίζοντα, πῆρε τὸ χρῶμα τῶν ξερῶν τριαντάφυλλων, καί ἡ γαλέρα τοῦ δειλινοῦ χάθηκε πίσω ἀπὸ τὸν μολυβένιο κουπέ μῆς ἐκκλησίας, φορτωμένη ἀπὸ σθημένα ὄνειρα...

ΕΤΑΡΕΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 36199

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Του ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Στις 29 Ιουνίου, κάθε χρόνο, έχουμε τη μεγάλη γιορτή των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

Μπροστά στη φυσιογνωμία και το έργο του Αποστόλου των Εθνών, Παύλου, μένει κανείς έκστατος όπως μένει μπροστά στα θείκα φανερώματα. Ένας σεισμός αλλάζει την όψη της γης σε μία μεγάλη περιοχή. Καταστρέφει πολιτείες που αιώνες δούλεψαν για να τις διαμορφώσουν. Κάποιες θείκες φυσιογνωμίες φανεώνονται στη γη κι αλλάζουν το ρυθμό και τον τρόπο της ζωής των ανθρώπων. Τέτοιος υπήρξε και ο απόστολος Παύλος. Άς πάρουμε το κύριο γνώρισμά του: Είναι ένας μαχητής που δέ βλέπει όρια στη δράση του. Το πρόγραμμά του μπορεί να έχει αρχή (τόν λόγο του Κυρίου) δεν έχει όμως τέλος. Άν ο Θεός του έδινε χίλια χρόνια να ζήσει χίλια χρόνια θα πολεμούσε ο Απόστολος για το ξάπλωμα της ιδέας του Χριστιανισμού.

Μέσα στον ξεπεσμό της ειδωλολατρίας, εμφανίζεται ο Παύλος. Είναι Ιουδαίος, αλλά έχει Ελληνική συνείδηση. Οι μαθηταί του Κυρίου είχαν αρχίσει τη δράση τους. Διέτρεχαν τις ρωμαϊκές χώρες, εκήρυτταν τις αρχές του χριστιανισμού, ίδρυσαν εκκλησίες, προσελύτιζαν και, τέλος, μαρτυρούσαν. Ο Παύλος, ήταν καταλληλότερος για μία τέτοια δράση. Ίδιοσυγκρασία απ' αυτές που συγκεντρώνουν σε μία δύναμη τις δημιουργικές τους ιδιότητες, ποιο καταλληλότερο πεδίο θα εύρισκε για ένοποιητική δράση από το πεδίο που άνοιγε εμπρός του ο Χριστιανισμός. Αλλά υπήρχε ένα εμπόδιο: Ο Παύλος ήταν στηρικτής του Σολωμώντος. Διέθεσε όλες του τις δυνάμεις αρχικά, στην καταδίωξη της νέας θρησκείας που αρνιόταν τον Ιεχωβά, τον Ιουδαϊκό Νόμο, κυνήγησε με πάθος τους πρώτους Χριστιανούς, έγινε ένας από τους δημίους των, ένας από εκείνους που όνειρευόνταν μ' όλη τη δύναμη του πάθους των και την εφευρετικότητα της μεγαλοφυΐας των την εξολόθρευση της νέας θρησκείας. Όταν λιθοβολήθηκε από τους Ιουδαίους ο ιεροσολυμίτης πρωτομάρτης Στέφανος, ο Παύλος (Σαούλ ακόμη) ήταν μπροστά στο μαρτύριο, κι όχι μονάχα αυτό, μά φύλαγε τα ρούχα εκείνων που τον λιθοβολούσαν. Βλέπουμε λοιπόν ότι πριν γίνει Χριστιανός, έζησε έντονα το μίσος κατά του Χριστιανισμού. Γνώριζε το Χριστιανισμό κι από την αρνητική του πλευρά δηλαδή εκείνη που έβλεπαν οι Έθνικοί. Κατά συνέπεια, το μίσος αυτό ήταν μία ψυχολογική προϋπόθεση να δεχτεί την αγάπη του Χριστιανισμού,

απαλλαγμένη από την πιθανότητα να μεταβληθεί σε μίσος, αφού την είχε μισήσει πριν αγαπήσει. Ήταν ήδη κατοχυρωμένος. Κ' έδω έρχόμαστε στο μεγαλειώδες θέμα του θαύματος της Δαμασκου. Είναι ένα θαύμα που πάντα θα απασχολεί τη σκέψη των ανθρώπων. Μέσα στην ατμόσφαιρα του θαύματος αυτού βλέπουμε τον Σαούλ να πηδά μονομιάς από την όχθη του Ιουδαϊσμού στην όχθη του Χριστιανισμού. Είναι το θαύμα της Δαμασκου που μάς τόν δείχνει να εγκαταλείπει τα ψυχρά άδυστα του ναού του Σολωμώντα και να θυθίζεται με αγαλλίαση μέσα στα εξολεσθέντα νερά του χριστιανικού Ιορδάνη. Πώς θα μπορούσε να εξηγηθεί κανείς το θαύμα αυτό; Πώς θα μπορούσαμε να παρακολουθήσουμε ψυχολογικά μία τόσο γοργή μεταλλαγή σαν αυτή που έκαμε τον Παύλο από φανατικό δώκτη των Χριστιανών σε ακόμη πιο φανατικό ύποστηρικτή τους; Και τέλος, πώς θα τον παρακολουθούσαμε από προσύλητο του Χριστιανισμού σε στυλοβάτη και θεμελιωτή της Χριστιανικής παγκοσμίας εκκλησίας; Γεμάτος περήφανο Ιουδαϊσμό, μεγαλόφρων και αυστηρός Φαρισαίος, φανατικός τηρητής του Ιουδαϊκού Νόμου, έχει αποκτήσει πείρα εξολεθρευτού και ικανού δώκτη των πιστών και των αγνωστών της νέας θρησκείας. Έπειτα από το μαρτύριο του Στεφάνου, τον εφοδιάζουν με πολύτιμα γράμματα και παίρνει το δρόμο προς τη Δαμασκό με την αποστολή να καταδιώξει την εκεί νεοϊδρυμένη Χριστιανική Εκκλησία. Μά στο δρόμο, συντελείται το θαύμα: μία ούρανια άστραπη τυφλώνει τον οδοιπορούντα προς τη Δαμασκό φανατικό και αποφασισμένο δώκτη των πρώτων Χριστιανών. Κ' ένας υπέρβιος, ένας ούρανιος, γλυκομίλητος και καταπονετικός λόγος χτυπά την ακοή του, που τόσο την εξόργιζε ως τότε το Χριστιανικό κήρυγμα: «Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Ξαφνικά, είχε μιλήσει στην ψυχή του ο αϊμόφυρτος, ο καταδιωγμένος Χριστός. Αυτός που κάθε μέρα εξολόθρευαν οι Έθνικοί και μαζί τους ο Παύλος. Κι από κείνη τη θαυματουργή ώρα ο Παύλος μεταστρέφεται ολοκληρωτικά. Πετάει τα όπλα του εξολεθρευτή, και γονατίζει μπροστά στο Σταυρό. Μά δεν μένει εκεί να χύνει μόνο τα πικρά δάκρυα της μετάνοιας. Άγκαλιάζει με όρμη το Σταυρό, τόν σηκώνει στους ώμους του και αλλάζει κατεύθυνση: Ξεκινάει όχι για να καταλύσει την Εκκλησία της Δαμασκου, μά για να οικοδομήσει, όπου θα μπορέσει, τη νέα άκκλησία, τόν παγκόσμιο οίκο του Κυρίου ήμών Ιησού Χριστού.

ΓΚΑΙΤΕ, Ο ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΡΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ
ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Γιόχαν Βόλφγκανγκ Γκαίτε, ο κορυφαίος δραματικός ποιητής και φιλόσοφος της Γερμανίας, δεν υπήρξε μόνον ένας γίγαντας της λογοτεχνικής δημιουργίας,

αλλά κι ένας σοφός επιστήμονας έρευνστής με σοβαρές εργασίες κυρίως σε θέματα βιολογίας, φυτολογίας και γεωλογίας. Γεννήθηκε στη Φραγκφούρτη του Μάιν το 1749 και πέθανε στη Βαϊμάρη το 1832. Βαθύς έλληνολάτρης, μελετητής της αρχαίας και νεώτερης Έλληνικής φιλολογίας και ξεχωριστά των δημοτικών τραγουδιών μας, έλεγε πως «οι πρόγονοί του ήταν Έλληνες» και ότι «μόνον όσα έδημιούργησε ή Έλληνική αρχαιότητα αξίζουν». Ξεκινώντας από τό αρχαίο Έλληνικό Πνεύμα έφτασε και σε ύψηλους επιστημονικούς οραματισμούς. Όπως εκείνον της ανανεωτικής έναλλαγής της ύλης που προοιωνίζει την ανάπτυξη της ζωής και την αιώνια νεότητα. Τό μεγάλο αυτό όνειρο της ανθρωπότητας, που υπήρξε πάντα και μία από τις γοητευτικότερες άφορμές για τέχνη.

Σπούδασε στην αρχή νομικά και έγινε δικηγόρος. Στην συνέχεια έπεδόθηκε στις Οικονομικές, βιολογικές, φυτολογικές και γεωλογικές επιστήμες. Έγινε σχεδόν πανεπιστήμονας. Από τά 25 χρόνια του εγκαταστάθηκε στη Βαϊμάρη, όπου για λίγον καιρό άσκησε τό δικηγορικό επάγγελμα. Έπεδόθηκε γρήγορα και στην πολιτική για να φτάσει στο άξίωμα του Υπουργού Οικονομικών και Πρωθυπουργού του μεγάλου δούκα Καρόλου Αύγουστου. Παράλληλα έκαμε και σημαντικές επιστημονικές εργασίες. Στη γεωλογία θεωρείται ο πατέρας της θεωρίας του μεταμορφισμού, σύμφωνα με την όποια τά πετρώματα αλλάζουν μορφή από επιδράσεις χημικές, της θερμότητας και των φυσικών άερίων.

Εκεί όμως που υπήρξε μία αυθεντία κ' ένας βιολογικός προφήτης, είναι στο θέμα και πρόβλημα τό σχετικό μέτην ανανέωση του ανθρώπινου οργανισμού. Οι επίμονες μελέτες του τόν όδήγησαν στην αντίληψη ότι ή ζωή δέ γεράζει. Και ότι ο πρόσκαιρος μαρασμός προέρχεται από επίκτητα αίτια που μπορούν να περιορισθούν ή να ύποστούν μία ανανεωτική θεραπεία.

«Η φύση – γράφει – δημιουργεί αιωνίως νέες μορφές... Ότι σχηματίστηκε μετασχηματίζεται στη στιγμή και για να έχουμε μία άληθινή και ζωντανή ιδέα της φύσεως, όφείλουμε να τη θεωρούμε σαν κινητή και μεταβαλλόμενη... Άν όλη ή φύση είναι μία διαρκής σύνθεση και αποσύνθεση έπεται ότι οι άνθρωποι, πρατηρηταί αυτές της καταπληκτικής καταστάσεως των πραγμάτων μπορούν να κάνουν σαν τη φύση, να συνθέτουν και να αποσυνθέτουν διαδοχικά».

Γιά να αντίληφθούμε την άξια, αλλά και την ουσία του προφητικού αυτού οραματισμού, πρέπει να μεταφερθούμε πνευματικά δυό αιώνες παλιότερα, στην

εποχή που ο μεγάλος Γερμανός στοχαστής έκανε τίς παρατηρήσεις του. Η έρευνα θρικόταν ακόμα σε πρωτόγονη κατάσταση. Κι αυτός μέ τη σοφή του διάραση μίλησε τόσο θετικά για άπιστημονικά συμπεράσματα, που μόλις σήμερα αποκρυσταλλώνονται μέ την έρευνα του μεταβολισμού των κυττάρων του ανθρώπινου οργανισμού και τίς πρόσφατες έπιτυχίες αναπαγωγής πολλών εργαστηριακών πλασμάτων και αντιδράσεων.

«Τά επιστημονικά έργα του – γράφει ο Κωστής Παλαμάς – αναφέρονται εις την ζωολογίαν, την βοτανικήν, την ανατομίαν, την όρυκτολογίαν, την φυσικήν. Η άκρίβεια των παρατηρήσεων σ' εκείνα, συνάπτεται προς την ποιητικήν του διαίθησιν». Τά βασικά του έργα είναι: «Βέρθερος», «Γκαίτε φον Μπέρλινγκεν», «Έγκμοντ», «Ίφιγένεια έν Ταύροις», «Τορκουάτο Τάσο», «Βίλελμ Μάιστερ», «Έρμαν και Δωροθέα», «Η μνηστή της Κορίνθου», «Έκλεκτικές συγγένειες», «Ρωμαϊκά έλεγεία», «Φάουστ», «Έλένη» κ.ά.

Μέσα στην έκταση των συγγραφέων αυτών ένα μεγάλο μέρος κρατούν οι έμπνεύσεις του από την Έλληνική πνευματική παράδοση. Άμεσα επηρεασμένος ο Γκαίτε από τά επιστημονικά του συμπεράσματα για την ανανέωση της ζωής, όδηγείται στην σημαντικότερη από τίς δημιουργίες του, τόν περίφημο «Φάουστ» που μέσα σ' αυτόν κορυφώνεται ο μεγαλοφυής στοχασμός του. Ο Φάουστ, ένας γέροντας σοφός μέ ανανεωμένο τόν οργανισμό του, κινείται σε ύψηλους ανθρωπιστικούς οραματισμούς, που μέσα σ' αυτούς ο μεγάλος συγγραφέας, βρίσκει την εύκαιρία να φανερώσει και την θερμή Έλληνολατρεία του. Ός τότε έχει γνωρίσει όλόκληρο τό παλιότερο Έλληνικό Πνεύμα. Έχει θαυμάσει και τό νεώτερο άγώνα των Έλλήνων για την Έλευθερία κ' έχει κάμει σύμβολο τό Λόρδο Βύρωνα, τόν ποιητή που πέθανε τό 1824 στο Μεσολόγγι, δίπλα στο μαχόμενο Έλληνικό γένος. Από τό νεώτερο ποιητικό λόγο των Έλλήνων ο Γκαίτε θαύμαζε τά δημοτικά μας τραγούδια. Κ' έγραψε τόν Οκτώβριο του 1826 λίγους μήνες μετά την πτώση του Μεσολογγίου για την άριστουργηματική δημιουργία του «Έλένη».

«Είναι από τίς παλιότερες συλλήψεις μου. Στηρίζεται στη δημοτική παράδοση σύμφωνα μέ την όποια ο Φάουστ ύποχρεώνει τόν Μεφιστοφέλη να του παραδώσει την Έλένη. Από καιρό σε καιρό επανελάμβανα την εργασία μου αυτή, αλλά για να την περατώσω μου χρειαζόταν ή συνδρομή των αιώνων. Η «Έλένη» μου περιλαμβάνει χρονικό διάστημα τριών χιλιάδων ετών, από την άλωση της Τροίας ως την πώση του Μεσολογγίου».

Είναι ένας λόγος που φανεώνει ότι ο πνευματικός αυτός τιτάνας της ανθρωπότητας είχε συνειδητά συνδέσει την ύπαρξη του μέ την Ελλάδα, την κοιτίδα αυτή του Πνεύματος και των μεγάλων έννοιών του ανθρωπιστικού ιδεώδους.

Δ Ε Λ Φ Ο Ι

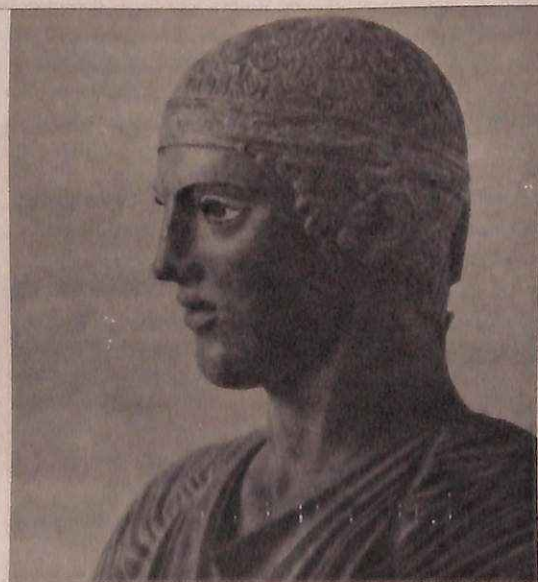
ΑΝΑΣΤ. Π. ΒΑΡΒΑΡΗΓΟΥ
Φιλολόγου - Ἀρχαιολόγου

Στις νότιες πλαγιές του Παρνασσού, σέ ύψος 573 μέτρα από τη θάλασσα ανοίγεται μία στενή όρεινή κοιλάδα σέ άμφιθεατρικό σχήμα. Στο βάθος αύτης τής κοιλάδας ύψώνονται δυό πελώριοι κατακόρυφοι βράχοι, οί Φαιδριάδες, σχισμένοι στή μέση από ένα στενό κι από τομο φαράγγι.

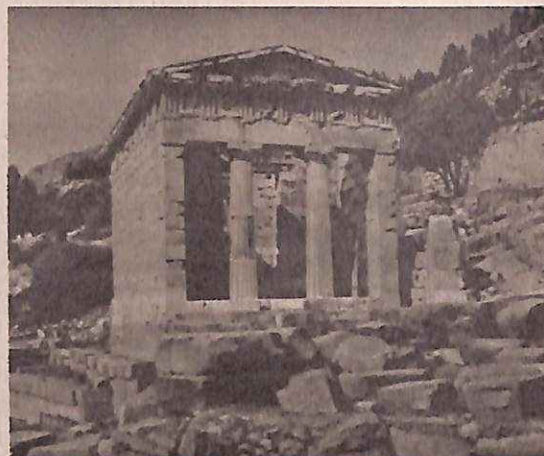
Στό δυτικό μέρος αυτής της τοποθεσίας απλώνεται ο καταπράσινος ελαιώνας της "Αμφισσας, και πιά πέρα από αυτόν ή καταγάλανη θάλασσα του Κορινθιακού, απαραίτητο συμπλήρωμα του Δελφικού τοπίου που άσπράφτει σαν καθρέπτης.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες διάλεξαν τοὺς Δελφοὺς
σάν μοναδικό τόπο γιὰ νά ἱδρῦσουν τὸ ἱερό Μαν-
τεῖο τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνα. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τὸ
φυσικὸ περιβάλλον ἔπαιξε τὸν σπουδαιότερο
ρόλο στὴν ἐκλογή τῆς τοποθεσίας, γιὰ τὸ κτίσιμο
τοῦ μεγαλύτερου ἱεροῦ τῆς ἀρχαιότητος. Τὸ αὐ-
στηρὸ μεγαλεῖο τῆς ἐπιβλητικῆς αὐτῆς σκηνο-
γραφίας καὶ προπαντός ἡ ἄγρια ὁμορφιὰ τῆς φύ-
σης τῶν Δελφῶν γεμίζουν μέ ἱερό δέος τὴν καρ-
διά τοῦ κάθε ἐπισκέπτη.

Οί Δελφοί ήταν επί χίλια σχεδόν χρόνια (7ος αι. π.Χ. μέχρι 4ος μ.Χ.) τό μεγαλύτερο θρησκευτικό καί πνευματικό κέντρο τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἡ δέ ἐπιδρασή τους στίς τύχες τῶν κρατῶν τῆς ἀσχαϊότητας ὑπῆρξε πολὺ μεγάλη.

Ὁ Ἡνίοχος

Ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων

Ὁ πολυγωνικὸς τοῖχος τῶν Δελφῶν

Ὡστόσο ἐκτός ἀπὸ τὸ ἱερό μαντεῖο, ὅπου ἡ Πυθία, ἡ Ἱέρεια τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνα, χρησιμο-δοτοῦσε καθισμένη σὲ Τρίποδα σ' ὅσους ἐρχόν-τουσαν γιὰ νὰ ζητήσουν τὴν συμβουλὴ της, Κέν-τρο τῆς ἀδελφικῆς λατρείας ἦταν ὁ περίφημος ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνα, πού κτίσθηκε ἀπὸ δωρεές τῶν πιστῶν κατοίκων ὅλων τῶν ἐλληνικῶν πό-λεων, ἀλλὰ καί ἀπὸ εἰσφορές κατοίκων τῆς Ἱτα-λίας, τῆς Λυδίας καί τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ φήμη ὅμως τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν καὶ τοῦ ναοῦ χρόνο με τόν χρόνο μεγάλωνε καὶ μαζί της καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ μαντείου ἀπὸ τὰ ἀφιερῶματα τῶν πιστῶν προσκυνητῶν τοῦ ναοῦ. Τοῦτο εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νὰ ἀρχίσουν νὰ κτίζονται τό ἕνα μετὰ ἀπ' ἄλλο τὰ διάφορα ἀρχιτεκτονικά μνημεῖα τῶν Δελφῶν. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὁ ναός τῆς Προναίας Ἀθηνᾶς σέ κυκλικό σχῆμα, ποὺ σήμερα σώζονται μονάχα οἱ τρεῖς κολώνες του μαζί με τὸ ἐπιστύλιό καὶ τὸ διάζωμά τους. Κοντὰ στὸ ναὸ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἐπισκέπτης σήμερα

θά συναντήσει τὰ ἐρείπια ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο, τὴν Παλαίστρα καὶ τὰ λουτρά τῶν νέων ἀθλητῶν.

“Ένα άλλο όμως αρχιτεκτονικό μνημειό των Δελφών κομψό, ανάλαφρο, φτιαγμένο ολόκληρο από μάρμαρο είναι ο Θησαυρός των Ἀθηναίων. Στήν αρχαιότητα «θησαυροί» λεγόντουσαν τά κτίρια πού μέσα φυλάγανε πολύτιμα ιερά ἀφιερώματα.

Οἱ Ἀθηναῖοι λοιπόν μέ ξεροδά τους ἔκτισαν τόν «θησαυρό» γιά νά εὐχαριστήσουν τόν Ἀπόλ-
λωνα, ὅταν ἐνίκησαν τοὺς Πέρσες στή μάχη τοῦ
Μαραθῶνα.

Ἀπὸ τὸν θησαυρὸ τῶν Ἀθηναίων ἀρχίζει ἕνας ψηλός, πολυγωνικός τοῖχος, ποὺ τελειώνει στὸ πρῶτο σκαλοπάτι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνα. Πάνω στὶς πέτρες τοῦ πολυγωνικοῦ τοίχου σώζονται μέχρι σήμερα χαραγμένες πάνω ἀπὸ 800 ἐπιγραφές. Στὶς ἐπιγραφές ἀναφέρονται ἀποφάσεις τῶν Ἀμφικτιόνων, ἀπελευθερώσεις δούλων καὶ ὀνόματα νικητῶν ἀγώνων.

Εἶναι πράγματι ἓνα πολύτιμο ἀρχεῖο ὁ Πολυγωνικός τοῖχος τῶν Δελφῶν, ἴσως νᾶναι καὶ ἡ ἀρχαιότερη ἐφημερίδα τοῦ κόσμου.

Μετά από τό χαριτωμένο ναόσχημο κτίριο τοῦ
θησαυροῦ τῶν Ἀθηναίων ὁ ἐπισκέπτης ἀνηφορί-
ζοντας θά συναντήσῃ τόν ναό τοῦ Ἀπόλλωνα.
Εἶναι δωρικοῦ ρυθμοῦ. Οἱ τοῖχοι του ἔχουν γκρε-
μιστεῖ καί ἀπό τίς 42 σπονδυλωτές κολῶνες του
μόνο 5 ἔχουν κάπως ἀναστηλωθεῖ. Μέσα στόν
σηκό τοῦ ναοῦ, πού βρισκόταν τό ἄδυτο, χρη-
σιμοδοτοῦσε ἡ Ἱέρεια τοῦ θεοῦ, ἡ Πυθία, σ' ὅσους
περίμεναν νά ἀκούσουν τήν συμβουλή της.

Ἀνηφορίζοντας ὁ ἐπισκέπτης τὴν πλατεία πέ-
τρινη σκάλα θά φθάσει στό Θέατρο. Δυτικά ἀπ' τό
θέατρο ὑπάρχει τό Στάδιο. Οἱ ὑπαίθριες ὁμως
ἀρχαιοῦτες τῶν Δελφῶν δέν εἶναι ἀρκετές γιά
νά ἀποκτήσει ὁ ἐπισκέπτης μιὰ πλήρη εἰκόνα τοῦ
Δελφικοῦ μεγαλείου, ἐάν δέν ἐπισκεφθεῖ καί τίς
στεγασμένες ἀρχαιοῦτες μέσα στίς εὐρύχωρες
καί καλοφωτισμένες αἰθουσες τοῦ Μουσείου τῶν
Δελφῶν.

Τό Μουσείο τῶν Δελφῶν κτίσθηκε μέ χρήματα τοῦ γενναιοδωροῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτη Ἀνδρέα Συγγροῦ καί στεγάζει ὅλα τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν, δηλ. γλυπτικά ἔργα, ἀρχιτεκτονικά μέλη, μετόπες καί ἀνάγλυφα, ἀγάλματα, ἀναθήματα καί ἀναπαράσταση τοῦ θησαυροῦ τῶν Σιφνίων. Ὁ θαυμασμός ὅμως τοῦ ἐπισκέπτη τοῦ μουσείου εἶναι ἀπερίγραπτος ὅταν βρεθεῖ σήμερα μέσα στήν νέα αἴθουσα τοῦ «Ταύρου τῶν Δελφῶν» ὅπως ὀνομάζεται ἀπό τὸν περίφημο χάλκινο ταῦρο, ποῦ βρέθηκε τὰ τελευταῖα χρόνια στοὺς Δελφοὺς ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή.

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΛΥΡΙΣΜΟΣ

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος»

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος», μέ τόν Πατέρα
«γῆν κι οὐρανόν ποιήσας», καί αἰωνία
«ἦν ἐν αὐτῷ ζωή», φῶς ἦτο, ἡμέρα
καί νύχτα πού φωτάει. Τοῦτο «ἡ σκοτία»

ἀρνήθηκε, σκεπάζοντας τὴ ξέρα
τοῦ στήθους των, πού ἀφάνισε ἡ ἁμαρτία.
Εἰς τὸν Σταυρόν τὸν κάρφωσαν, μὰ ἡ «πτέρνα
ὄφιν τηρεῖ» καὶ ἐγείρεται ἡ ἐκκλησία.

«Καί οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς πύλαι ᾽Αδου». Κι ἂν Γραμματεῖς, κι ὁ πράττων ἔργα φαύλου Ἑλίου Γραφῆς μισεῖ τὰς λαμπηδόνας.

σά διεστραμμένος πού εἶναι καί μωρός,
«κέντρα λακτίζει», γιατί ὁ Ἰησοῦς Χριστός
γθές σήμερος ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας».

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ τελευταία ὁμως αἶθουσα τοῦ μουσείου ἐπιφυλάσσει γιὰ τὸν ἀρχαιοφίλο ἐπισκέπτη τοῦ καὶ τὴν πιὸ μεγάλη ἐκπληξη. Στὸ κέντρο βρίσκεται στημένος ὀρθίος πάνω στὸ χάλκινο τοῦ βάθρο ὁλόσωμος ὁ χάλκινος Ἕνιόχος. Μὲ τὴν σιωπηλή του παρουσία καὶ τὴν ἀγέρωχη κορμοστασιά του ὑποδέχεται φιλόξενα τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ Μουσείου, ποὺ μαγνητισμένοι ἀπὸ τὴν τεχνικὴ του τελειότητα στέκουν ἀμίλητοι μπροστά του καὶ τὸν κοιτάζουν μὲ ἐκπληξη καὶ θαυμασμό.

“Ένας από τούς πολυτιμότερους θησαυρούς τῶν ἀρχαιολογικῶν μας Μουσείων. Στέκεται ὀρθίος εὐθυτενῆς σάν κυπαρίσση. Ἀνῆκε σ’ ἓνα τέθριππο, πού ἀφιέρωσε στὸν Ἀπόλλωνα ὁ τύραννος τῆς Γέλας Πολύζαλος γύρω στὰ 475 π.Χ. ὕστερα ἀπὸ νίκη τοῦ στὰ Πύθια. Στὸ ἀνασηκωμένο δεξιὸ τοῦ χερίου κρατᾶει τὰ χαλινάρια. Φορεῖ στὸ σῶμα τοῦ μακρὺ πτυχωτὸ χιτῶνα. Στὴν κεφαλὴ τοῦ φορεῖ ταινία, πού ἴσως νὰ ἦταν καὶ τόππαλο τῆς νίκης τοῦ στὴν ἀρματοδρομία. Ἡ ἐκφραση ὅμως τοῦ Ἡνίοχου συγκεντρώνεται στὴ ματιά τοῦ καὶ στὸ μισάνοιχτο νεανικὸ τοῦ στόμα, λές καὶ θὰ σοῦ μιλήσει. Κανένα χάλκινο ἀγαλμα δὲν ἐφθασε τόσο ἄθικτο ὡς τίς μέρες μας ὅσο ὁ Ἡνίοχος, τὰ πρὸ ἀκριβὸ στολίδι τῶν Δελφῶν, πού κατέχει μέχρι σήμερα δικαιολογημένα τὴν πρώτη θέση ἀνάμεσα στὰ ὑπόλοιπα ἀριστουργήματα τῶν χαλκουργῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας.

Η ΦΟΥΝΤΟΥ ΚΙ Ο ΑΛΕΞΗΣ

|| 'Η φίλια ενός παιδιοῦ
|| μ' ἓνα δέντρο

Τῆς ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΒΑΡΕΛΛΑ

Ζ'

Προχτές λοιπόν σκεφτόμουν ὅτι ἓνα μοναχικό δέντρο τοῦ δρόμου σάν κι ἐμένα δέν εἶναι τόσο τυχερό, ὅσο τὰ δέντρα τῶν περιβολιῶν. Ἐγὼ γεννήθηκα τυχαία στήν γωνιά μου κι ἀνήκω σ' ὅλους καί σέ κανέναν. Ἐνῶ τὰ δέντρα τῶν περιβολιῶν, πού ἀνήκουν σέ κάποιον ιδιοκτήτη, βρίσκονται κάτω ἀπό τήν ἀγρυπνη ματιά τοῦ περιβολάρη, πού ἡ δουλειά του εἶναι ἀκριβῶς αὐτή: νά τὰ περιποιεῖται γιά νά δίνουν γλυκοῦς καί νόστιμους καρπούς. Μήπως κ' ἐγὼ δέν θά μπορούσα νά χαρίσω καρπό στους ἀνθρώπους, ἂν κάποιος ἔβαζε σκοπό του ν' ἀσχοληθεῖ μ' ἐμένα; Ἀφοῦ βγάζω πού βγάζω ἀνθάκια, κι ἀφοῦ ξέρω πολύ καλά ὅτι αὐτά τὰ ἀνθάκια εἶναι οἱ μανούλες τοῦ καρποῦ; Τέλος πάντων...

Αὐτά σκεφτόμουν μοναχή μου περιμένοντας ν' ἀκούσω τό κουδούνι τοῦ σχολείου. Πρίν ὅμως ἀκόμα ἔρθει ἡ ὥρα νά σχολάσουν, εἶδα τὰ παιδιά νά θγαίνουν. Κρατοῦσαν μάλιστα τό μπράτσο τους γιά νά μή τούς φύγει ἓνα κομμάτι μπαμπάκι πού εἶχαν ἐκεῖ. Ἦμουν ἑτοιμὴ ν' ἀνησυχήσω, ἀλλά δέν πρόλαβα γιατί καί ὁ Ἀλέξης καί τὰ ἄλλα παιδιά φαινόταν ἡσυχά, σάν νά μήν εἶχε συμβεῖ τίποτα. Μόνο πού ρωτοῦσαν τό ἓνα τ' ἄλλο:

- Φοβήθηκες;
- Ἄντε καλέ! Σάν τσίμπημα ἦταν.
- Ἐχεις ξανακάνει μπόλι;
- Ἀμέ; Σάμπως ἔχω ἀφήσει καί κανένα;

Ἄ, ὥστε ἔτσι. Τὰ μαθητοῦδια μπολιάστηκαν ὁμαδικά στό σχολεῖο, γι' αὐτό κρατοῦσαν μέ τό ἓνα χέρι τό ἄλλο χέρι τους!

Ὁ Ἀλέξης μέ δυό φίλους του ἦρθε καί κάθισε στό πεζούλι.

- Ὅλοι μπολιάστηκαμε. Τήν Φούντου δέν θά τήν μπολιάσουμε; εἶπε κάποιος γι' ἀστεῖο.

- Καλή ἰδέα! ἔκανε ὁ Ἀλέξης. Μπράβο Θανάση. Αὔριο πού ἔχουμε μάθημα γιά τὰ ἀνθη καί τούς καρπούς τῶν δέντρων νά πούμε στό δάσκαλο νά μᾶς δείξει ἐπάνω στήν Φούντου πῶς μπολιάζουν τὰ δέντρα.

Εἶχα ἀκούσει πῶς τό μπόλιασμα εἶναι γιά τὰ δέντρα, ὅ,τι εἶναι ἡ ἐγγείρηση γιά τούς ἀνθρώπους.

Κάτι σοῦ κόβουν, κάτι σοῦ ράβουν. Τίναξα τὰ κλαδιά μου ἀνήσυχα γιά νά μάθω λεπτομέρειες. Ὁ Ἀλέξης τό κατάλαβε καί μοῦ εἶπε:

- Δέν εἶναι τίποτα, Φούντου, πίστεψέ με.
- Ναί, ἀλλά φοβάμαι, ξανατίναξα τὰ κλαδιά μου μέ ἀγωνία. Ὑστερα πρέπει νά ξέρω τί θά μοῦ κάνουν...
- Νά. Θά σοῦ κόψουν μερικά κλαδιά ἢ μερικά μάτια, δέν ξέρω ἀκριβῶς. Μπορεῖ νά σοῦ ξύσουν καί λίγο τή φλούδα τοῦ κορμιοῦ σου.
- Πονάει αὐτό; τόν ρώτησα.
- Εἶναι σά νά σέ κλαδεύουν. Ἀπ' ὅ,τι ξέρω τό κλάδεμα κάνει καλό στά δέντρα.

- Κ' ὕστερα;

- Ὑστερα θά πάρουν κλαδάκια ἀπό ἓνα ἄλλο δέντρο πού κάνει καλούς καρπούς, θά τὰ βάλουν ἐπάνω σου καί θά τὰ δέσουν. Αὐτά, Φούντου μου, θά μεγαλώσουν καί θά τραφοῦν ἀπ' τίς δικές σου ρίζες, κ' ὕστερα ἀπό καιρό θά βγάλεις κ' ἐσύ καρπούς ὁμοίους μέ τούς καρπούς τοῦ δέντρου πού σέ μπόλιασαν.

- Ἐπιτέλους θά κάνω κ' ἐγὼ νόστιμα φουντούκια; Αὐτό εἶναι σπουδαῖο!

- Ναί εἶναι, παραδέχτηκε ὁ Ἀλέξης. Ἄν μπορούσες νά διαβάσεις, Φούντου μου, ν' ἀκούσεις αὐτά πού διαβάζω ἐγὼ στά βιβλία, ἢ ἂν μπορούσες ν' ἀκούσεις αὐτά πού μᾶς λέει ὁ δάσκαλος στό σχολεῖο, θά ἔβλεπες ὅτι ἓνα σωρό ἀγριοί καρποὶ χωρίς γεύση ἔγιναν ὑπέροχα φρούτα χάρις στίς περιποιήσεις καί τίς φροντίδες τῶν ἀνθρώπων. Κάποτε τὰ μήλα ἦταν ἀγρία καί στυφά. Σήμερα τὰ μπανανόμηλα, τὰ φριγκία, καί οἱ ἄλλες ποικιλίες μῆλων εἶναι σάν ζαχαρωτά.

- Οἱ ἀνθρώποι εἶναι πιό σπουδαῖοι ἀπό μᾶς τὰ δέντρα, εἶπα μέ θαυμασμό.

- Ὅταν τό θέλουν, ναί, εἶναι! Ἀλλά εἶναι σπουδαῖοι καί στήν καταστροφή, μοῦ εἶπε τό παιδί. Κούνησα τὰ κλαδιά μου γιά νά τοῦ δείξω ὅτι εἶχα ἀντιρρήσεις.

- Αὐτό δέν εἶναι ἀλήθεια!

- Εἶναι καί παραεῖναι, ἐπέμενε ὁ μικρός. Ὅταν ἤθελαν νά σέ «κατεδαφίσουν» γιά νά κάνουν τήν πολυκατοικία;

Θυμήθηκα μέ φρίκη ἐκείνη τή μέρα καί παραδέχτηκα πῶς εἶχε δίκιο. Γιά νά τό ξεχάσω κούνησα τὰ κλαδιά μου καί τόν ξαναρώτησα:

- Μά σοβαρά τό λές πῶς μέ τό μπόλιασμα θά κάνω κ' ἐγὼ φουντούκια νόστιμα;

- Εἶναι σίγουρο, ἔκανε ὁ Ἀλέξης. Κι ὅταν τελειώσουν ἐδῶ τὰ ἔργα καί γίνει παιδότοπος, θά ἔρχονται κοντά σου ὅλα τὰ παιδιά κ' ἐκεῖ πού θά παίζουν θ' ἀπλώνουν τὰ χέρια τους καί θά κόβουν καί φουντούκια!

Τ' ἄλλα παιδιά γελοῦσαν μ' αὐτά πού ἔλεγε ὁ

γιός μου. Ἐγὼ βέβαια δέν μπορούσα νά γελάσω ἀλλά αἰσθανόμουν πολύ εὐτυχισμένη μ' ὅσα ὄνειρευόταν γιά μένα.

- Μόνο ἓνας σκίουρος θά τῆς λείπει, εἶπε ὁ Θανάσης. Πρέπει νά τῆς φέρουμε κ' ἓνα σκίουρο γιό τὰ κλαδιά της, νά εἶναι ὅλα ταιριαστά.

- Ἄν μπορούσε νά ζήσει ὁ σκίουρος στήν πόλη νά εἶσαι σίγουρος πῶς θά τόν ἔφερνα. Ἀλλά αὐτός ὁ κακομοῖρης εἶναι πολύ δειλός.

- Νομίζω πῶς τόν ἀδικεῖς, εἶπε ὁ Θανάσης. Δέν εἶναι καθόλου δειλός. Ἀντίθετα εἶναι γενναῖος καί μεγαλόψυχος. Διάβασα προχτές, ὅτι ἂν τύχει νά ἐπιτεθεῖ στό δέντρο του καμιά νυφίτσα, ὁ σκίουρος προσπαθεῖ νά ρίξει ὅλη της τήν προσοχή ἐπάνω του, καί νά κυνηγήσει ἐκείνον. Ὅσο διαρκεῖ τό κυνηγητό ἀπό δέντρο σέ δέντρο, ἡ σκιουρίνα παίρνει τὰ μωρά της καί τὰ ἀσφαλίζει κάπου ἄλλου. Ἄν ὁ σκίουρος τὰ καταφέρει καί σωθεῖ ξαναγυρίζει πίσω, ὁλοῦς σῶζει μέ τό θάρρος του τή γυναῖκα του καί τὰ παιδιά του.

Ἐκείνη τήν ὥρα μελαγχόλησα ἀληθινά μέ τὰ λόγια τοῦ Θανάση, γιατί σκέφτηκα πόσο ἀδικοχαμένη εἶχα πάει τόσα χρόνια. Ὁ σκίουρος στό δάσος μπορούσε νά κάνει οἰκογένεια καί παιδιά, νά ζήσει μιὰ ἐλεύθερη ζωή, ἐκεῖ πού τόν εἶχε τάξει ἡ Φύση. Ποιά κακή τύχη μ' εἶχε φέρει στήν πόλη; Τόσα χρόνια ἔρημη, χωρίς συντροφιά, σάν ψάρι ἔξω ἀπό τὰ νερά, οὔτε παιδιά μπορούσα νά κάνω, οὔτε τίποτα. Κι ἄς μοῦ παίρνε τή γύρη ὁ ἀέρας πῶς νά φυτρώσει ὁ σπόρος στό σκληρό τοῖμμένο τῆς ἀσφάλτου;

Πραγματικά ἡ μόνη μου σωτηρία θά ἦταν ὁ παιδότοπος. Περίμενα μέ λαχτάρα κι ἀγωνία τή στιγμή πού θά διαμορφωνόταν ἐπιτέλους ὁ χώρος γύρω μου, ὅπως εἶχε ὑποσχεθεῖ ὁ μηχανικός στόν Ἀλέξη. Τότε, λέει, θά φύτευαν δόγυρά μου κι ἄλλα δεντράκια γιά νά 'χω συντροφιά τίς ἀστροφώτιστες νύχτες. Πότε θά 'ρχόταν ἡ μέρα πού θά 'παίζαν δόγυρα μου τὰ παιδιά μέ κόκκινα μπαλόνια, μέ χρωματιστούς μύλους καί πολύχρωμες μπάλες; Πότε;

Εἶχα ἀπορροφηθεῖ στίς σκέψεις μου, δταν ἄκουσα ξαφνικά τό Μῆτσο τόν ἐργάτη ἀπό τήν διπλάνη πολυκατοικία νά χαιρετάει μέ τή δυνατή φωνή του τὰ παιδιά:

- Γειά σας, λεβέντες!
- Γειά σου, Μῆτσο, εἶπαν τὰ παιδιά.
- Τί θά γίνει μέ τό μωρό, φίλε; Θά τό βαφτίσεις; ρώτησε τάχα ἀδιάφορα ὁ Μῆτσο τόν Ἀλέξη.
- Ἐχουμε γεννητούρια, δέν τό ξέρεις;
- Γεννητούρια; ἔκανε τό παιδί. Ἀμα ἔκανες μωρό, νά στό βαφτίσω, Μῆτσο! Γι' αὐτό σκάς;
- Ἐγώ; Ὅχι, φίλε, ἐγώ. Ἐγὼ δέν εἶμαι παντρεμένος ἀκόμα. Τό δέντρο σου γέννησε, ἡ φουντουκιά σου.

- Ἡ Φούντου;

- Ἐλα νά δεῖς, εἶπε ὁ Μῆτσο καί τόν πήρε ἀπό τό χέρι.

Πῆγαν ὅλοι μαζί παρακατω. Στό χώμα πού εἶχε σκάψει ἡ μπουλντόζα παράμερα σέ μιὰ ἄκρη, εἶχε φυτρώσει ἓνα τόσο δά ἀδύνατο δεντράκι. Ἦταν καί δέν ἦταν δυό πιθαμές. Κανένας δέν τό εἶχε προσέξει μέχρι τώρα. Σήμερα τό εἶχε δεῖ ὁ Μῆτσο καί τό εἶχε περιεργαστεῖ.

- Νά μοῦ τρυπήσεις τή μύτη ἂν δέν εἶναι παιδί τῆς φουντουκιάς σου, εἶπε μέ πείσμα ὁ Μῆτσο.

- Γιατί νά σοῦ τρυπήσω τή μύτη; ἔκανε ὁ Ἀλέξης. Μακάρι νά εἶναι ἔτσι ὅπως τὰ λές. Μά αὐτό εἶναι θαῦμα!

- Δέν εἶναι θαῦμα, εἶπε ὁ Θανάσης. Ἀπλούστατα ὁ σπόρος βρῆκε χώμα ἀφράτο καί καλό καί φύτεωσε.

- Λές;

- Εἶμαι σίγουρος ὅπως σέ βλέπω καί μέ βλέπεις.

- Πρέπει νά τό πούμε στή Φούντου, εἶπε τό παιδί ἀναστατωμένο, πρέπει νά τό ξέρει.

Τόν εἶδα νά 'ρχεται τρεχάτος, ἀφήνοντας νά τοῦ πέσει τό μπαμπάκι πού κρατοῦσε τόση ὥρα προσεκτικά στό μπράτσο του καί ν' ἀνεβαίνει στά κλαδιά μου. Μοῦ χάιδεψε τή φλούδα τρυφερά, χάιδεψε τὰ φύλλα μου καί μοῦ 'πε τό μεγάλο νέο.

- Δίπλα ἐδῶ στά χώματα, φύτεωσε ἓνα φουντουκάκι. Εἶναι μικρούτσικο κι ἀδύνατο, ἀλλά δέν πειράζει, θά μεγαλώσει καί θά γίνει σωστό δέντρο σάν κ' ἐσένα. Θά βάλουμε γύρω ἓνα σύρμα γιά νά μὴν τό ποδοπατήσει κανένας ἀπό ἀπροσεξία. Δέν εἶσαι περήφανη πού ἔγινες μαμά;

Καί βέβαια ἤμουνα. Ἐσκυθα νά δῶ ἐκείνο τό πραγματάκι πού ἔλεγε πῶς εἶναι παιδί μου, ἀλλά μέ κόπο τό διέκρινα. Τόσο λεπτό ἦταν. Μοῦ φάνηκε πῶς τ' ἀγαποῦσα πολύ, πάρα πολύ καί παρακάλεσα τό Θεό νά μοῦ τό 'χει γερό, νά μεγαλώσει, νά κάνει δυνατό κορμό καί θαθεῖες ρίζες. Ἦξερα πῶς ἡ Φύση θά μοῦ τό προστάτευε τό φουντουκάκι μου. Δέν εἶχα καμιά ἀμφιβολία.

Ἐ, λοιπόν, νομίζω, ὅτι ὅπως στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουν σταθμοὶ μεγάλης χαρᾶς καί μεγάλης λύπης, ἔτσι συμβαίνει καί μέ τὰ δέντρα. Ἐκείνη τή μέρα ἤμουνα εὐτυχισμένη καί τό 'λεγα σ' ὅλους. Τό φώναζα στά πουλιά, στόν ἥλιο, στίους διαβάτες, τό φώναζα στό ἄγρι, ἔσκυπα καί κοίταξα τήν ἀσφαλτο καί τό ψιθύρισα καί σ' αὐτήν.

- Ἄντε, Φούντου, τὰ κατάφερες πάλι, μοῦ κλείσε τό μάτι ὁ Ἀλέξης.

Ἦταν ἀλήθεια. Τί νά τοῦ ἀπαντήσω; Τόν κοίταξα μέ χαρά καί ἀγάπη νά χοροπηδά πηγαίνοντας σπίτι του καί σκεφτόμουν πῶς καί οἱ ἀνθρώποι εἶναι σάν τὰ δέντρα, μόνο πού ἔχουν δυό πόδια καί μποροῦν νά περπατοῦν.

Η πρώτη νίκη

ΓΙΩΡΓΗ ΚΡΟΚΟΥ

Ένα μικρό πήγαινε στην αυλή του σπιτιού τους με τα τέσσερα.

Τό είδε από τό δρόμο ή άρκουδίτσα του γύφτου, καί τό είπε άδερφό της.

Τό είδε ή κυρά-χελώνα, καί τό είπε παράξενο χελωνάκι πού δέ φοράει καθούκι, μά ρούχα.

Τό είδε ό ήλιος από τόν ούρανό του καί είπε:

— Παράξενο πράμα! Πρώτη μου φορά θλέπω ένα τόσο μεγάλο βατραχάκι, καί μάλιστα ντυμένο!

Τό μικρό δέν έδωσε σημασία στην άρκούδα. Μήτε στή χελώνα, μήτε στόν ήλιο.

Αυτό έκανε έναν άγώνα. Πολεμούσε νά σταθεί όρθιο.

Έπιασε τόν τοίχο τής μάντρας. Στηρίχτηκε. Κρατήθηκε στά δυό του πόδια του κι άς τρέμανε κιόλας. Άφησε καί χέρια του, ισορρόπησε καί φώναξε χαρούμενα:

— Νά με.

— Ζήτω ό άνθρωπος, φώναξε ό ήλιος, κοιτάζοντας τό μωρό.

— Ζήτω, φώναξαν οί κορφές τών δέντρων· ζήτω οί βουνοκορφές· ζήτω τά πέρατα.

Θά 'ρθει ή νύχτα. Τ' άστέρια θά δοϋνε τό παιδί στό κρεβατάκι του καί θά πουν:

— Αυτός εκεί ό κοντορεβιθούλης σήμερα στάθηκε στά πόδια του. Μιά μέρα θά πετάξει στόν ούρανό καί θά σταθεί κι άπάνω μας. Άς τόν χαζέψουμε λοιπόν.

Τό χάδι τών άστεριών θά γίνει χαμόγελο στό πρόσωπο του παιδιού.

Του μωρού τό κεφαλάκι θά είναι στεφανωμένο μέ τ' άστρα.

Όλο τό μωρό θά λάμπει. Γιατί είναι ό άνθρωπος, πού κέρδισε τήν πρώτη του νίκη: Νά σταθεί όρθιος.

Από τό βιβλίο «Μικρές Ιστορίες», πού κυκλοφορεί σέ καλαίσθητον έκδοση.

Παιδικά ποιήματα

ΚΟΚΟΡΑΣ

Ένας κόκορας δλάσπρος μέ ψηλό λειρί
καμαρώνει καί φουσκώνει καί λιλιά φορεί
καί θαρρεί πώς τό κοτέτσι μόλις τόν χωρεί.

Άμα θρει κανένα σπόρο μέσα σπην αυλή,
τό κεφάλι του σηκώνει καί τό διαλαλεί,
νά τό μάθουνε σέ Δύση καί σ' Άνατολή.

Τή στιγμή πού σουλατσάρει μέ τό δHEMA άργό
«δέν ξανάειδα, λέν' οί κότες, τέτοιο στρατηγό»...
Μά κι ό ίδιος συλλογιέται: «μωρέ τ' είμαι εγώ!».

Ξάφνου βλέπει ένα γεράκι... Άχ! τήν ώρα αυτή
τό βαρύ περλάτημά του έχει μεπρεδευτεί,
κι άστρατη μέσ στό κοτέτσι τρέχει νά κρυφτεί.

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Άκαδημαϊκός

Η ΑΛΕΠΟΥ ΓΙΑΤΡΟΣ (Αισώπου)

Στά κλωσοπούλια έπεσε γρίππη·
θέλουν γιατρό, μά γιατρός λείπει.
Τό 'μαθε ή άλεπού ή κυρά
καί τά λυπήθηκε βαριά.

— Τά γιατρικά μου θά μαζέψω,
καί τρέχω εϋθύς νά τά γιατρέψω.

— Πώς είστε, όρνίθια μου καλά,
τί νιώθετε, πού σ' άς πονά;
Καί τής άπάντησαν εκείνα:

— Είμαστε μία χαρά καί φίνα.
Καί θά 'μαστε καί πιο καλά,
άν μ' άδειάσεις τή γωνιά!

ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Άκαδημαϊκός

ΤΟ ΠΑΓΩΝΙ ΚΙ Ο ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΣ

Κορόιδεψε τό σπούργιτα τό πλουμιστό παγώνι:

— Φτωχούλια τά φτεράκια σου, φτωχούλα κ' ή ζωή.

— Ό,τι μου χάρισε ό Θεός μ' άρέσει καί μέ σώνει.

Κάλλιο μέ τά φτερούλια μου στά ύψη νά πετάω,

παρά μέ τίς φτερούγες σου νά σέρνομαι στή γή.

ΝΙΚΟΣ ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Του ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Τό παιδί είν' ένα πλάσμα γοητευτικό καί ιερό. Πάνω σπην τρυφερή του σάρκα διακρίνουμε καθαρά τ' άποτυπώματα του Θεού.»

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Όσο μεγαλώνει τό παιδί, τόσο περισσότερο αισθάνεται τήν ανάγκη του παιχνιδιού. Ειδικόί επιστήμονες, ψυχολόγοι, νηπιαγωγοί, εκπαιδευτικοί, γιατροί, παραδέχονται πώς τό παιχνίδι άποτελεί άσφαλιστική δικλείδα γιά τή ζωτικότητα τής παιδικής ήλικίας. Χωρίς τό παιχνίδι, λένε, θά βλέπαμε τή ζωτικότητα του παιδιού, νά εκδηλώνεται μέ τρόπο βίαιο. Ένας μεγάλος στοχαστής, πού άφιέρωσε όλη του τή ζωή σπην έρευνα τών ψυχικών διακυμάνσεων του παιδικού κόσμου, είπε κατηγορηματικά πώς ή μόνη φυσική εκπαίδευση τών παιδιών είναι τό παιχνίδι.

Μέ τό παιχνίδι άναπτύσσει τίς ικανότητές του τό παιδί, δίνει διέξοδο σπην έμφυτη τάση του γιά δράση, καί μ' αυτό γεμίζει τής ψυχής του τό κενό. Άν γιά τόν ώριμον άνθρωπο τό παιχνίδι είναι ένα ξεκούρασμα από τά θάρη τής καθημερινής βιοπάλης, ή, έστω, τής άνίας, γιά τό παιδί είναι άδήριτη οργανική ανάγκη. Για νά πεισθεί κανείς δέν έχει παρά νά παρακολουθήσει παιδιά πού μόλις φύγουν κουρασμένα από τό μάθημα, ρίχνονται στό πιάδ επίπονα παιχνίδια ή άθλήματα. Στό τρέξιμο, στό πάλεμα, στό σκρφάλωμα σέ δέντρα, στή λιθοβολία. «Ό άνθρωπος γίνεται έντελώς άνθρωπος μέ τό παιχνίδι», είπε ένας σοφός.

Από τήν αρχαιότητα τά Έλληνόπουλα αγαπούσαν τίς «παιδιές», περισσότερο ίσως από τά παιδιά όλου του άλλου κόσμου. Κι όχι βέβαια γι' ήτανε λιγώτερο έπιμελή από τ' άλλα, μά γιατί μία μακραιώνη παράδοση τά προετοίμαζε ν' άναπτυχθούν καί νά διαπλάσσουν τόν χαρακτήρα τους μ' αυτές. Άν προσέξουμε τίς παραστάσεις αρχαίων άγγείων, θά βεβαιωθούμε πώς οί μεγάλοι πρόγονοί

μας καλλιέργησαν τίς σπάνιες σωματικές καί πνευματικές ικανότητές τους μέ τό παιχνίδι καί τόν άθλητισμό. Πάμπολλοι άμφορείς, κρατήρες, κύλικες κι άλλα χρήσιμα ή καί άπλώς διακοσμητικά άντικείμενα τέχνης έχουν πλουμιστεί μέ παραστάσεις έμπνευσμένες από τίς παιδιές. Τούτο σημαίνει πώς τά θέματα αυτά ήτανε προσφιλή στό κοινό τής μακρινής εκείνης έποχής — γιατί ή ξεπερασμένη τώρα πιά θεωρία «Ή Τέχνη γιά τήν Τέχνη» δέν είχε κάνει τότε τήν εμφάνισή της, καί οί καλλιτέχνες ίστορούσαν τίς εκδηλώσεις τής ζωής μέ βάση τή θεωρία πού πολλοί σοφοί είχαν άναπτύξει καί πού επέβαλε ό Άριστοτέλης: «Ή Τέχνη είναι μίμηση».

Τό παιχνίδι είναι γνώρισμα όλου του ζωικού κόσμου. Προσέξτε τά σκυλιά, τίς γάτες, τίς μαιμούδες, τά πουλιά, τά ψάρια καί τόσα άλλα ήμερα καί άγρια ζώα· παίζουν αδιάκοπα. Σάν άνώτερο ζώο ό άνθρωπος έχει περισσότερο τήν ανάγκη του παιχνιδιού, γιατί είναι προικισμένος μέ ένα πλεόνασμα ένεργείας πού τόν ώθει σ' αυτό. Κατά τήν περίοδο πού όλες οί λειτουργίες θρίσκονται στό στάδιο τής εξέλιξως, τήν παι-

δική δηλαδή, είναι φυσικά πιά έπτακτικές οί παρορμήσεις πρός αυτή τήν κατεύθυνση. Καί ποτέ δέν πρέπει οί γονείς νά έμποδίζουν τά μικρά παιδιά τους ν' άσχολούνται μέ τά παιχνίδια, γι' είναι σάν νά θέλουν νά τούς κόψουνε τά φτερά, νά δυσκολέψουν τήν όμαλή ανάπτυξή τους.

Τό παιδί στό πρώτα του θήματα θέλει νά παίζει μέ τή μητέρα του. Καί τούτο γιατί έννοει νά του δίνουμε συνεχώς προσοχή, όπως παρατηρεί ξένος παιδαγωγός. Είναι σά νά λέει: άν δέν έχεις σέ μένα στραμμένη τήν προσοχή σου, δέν άξίζω τίποτα. Μόνον όταν άσχολείσαι μέ μένα έχω κάποια θέση έδώ μέσα! Τά παιδιά ζητάν άπεγνωσμένα ν' ανήκουν κάπου. Πρέπει όπωσδήποτε νά θροϋνε μία θέση. Γι' αυτό κ' έπνοοούν πάμπολλους τρόπους ν' άποσπάσουν τήν προσοχή μας. Θέλουν συμμετοχή. Καί συμμετοχή σημαίνει συνεργασία καί προσαρμογή στίς ανάγκες μιάς καταστάσεως. Άν τό παιδί δέν κατορθώσει ν' άποσπάσει τήν προσοχή μας μέ τρόπους εύγενικούς κ' έλκυστικούς, θά πάρει μία στάση άρνητική. Θά γκρινιάσει, θά τεμπελιάσει, θά χύσει τό γάλα του, θά μουντζουρώσει τούς τοίχους, θά δοκιμάσει τέλους ποικίλους τρόπους γιά ν' άντιδράσει.

Τώρα τό ζήτημα είναι πώς θά μπορέσει μία μητέρα νά μεγαλώσει τό παιδί της όμαλά, δίνοντάς του όλη τήν προσοχή καί τή στοργή της, χωρίς νά παραμελεί τ' άλλα της οικογενειακά καθήκοντα. Καί κάτι ακόμα: πώς νά μή δυσχεραστεί τό μικρό της, χωρίς ωστόσο νά δείχνει πώς ύποχωρεί σ' όλες τίς άπαιτήσεις του. Αυτό πιά είναι θέμα ψυχολογίας καί ειδικών συνθηκών. Διαφορετικά θά φερθεί κανείς σ' ένα παιδί «εκ φύσεως» νευρικό καί διαφορετικά σ' ένα πού έχει ήρεμη ιδιοσυγκρασία. Άλλώτκι σ' ένα ζωηρό παιδί κι άλλώτκι σ' ένα νωθρό. Ό σωστός δρόμος είν' αυτός πού συνήθως λέμε «τής γκαμήλας». Ή αύστηρή τιμωρία είναι άπαράδεκτη, όπως άπαράδεκτη είναι καί ή μεγάλη έπιείκεια. Πρέπει μέ λεπτότητα, μέ προσοχή καί μέ ψυχραιμία νά παρακολουθεί μία μητέρα τήν άνάπτυξη του παιδιού της. Νά μήν άφαρπάζει, όταν τό βλέπει νά κάνει άταξίες,

νά μήν υπερβάλλει τις ικανότητες του καλλιεργώντας έτσι τον έγω-κεντρισμό του, νά μήν υποτάσσεται στις παράλογες αξιώσεις του, αλλά καί νά μήν τό απαγοητεύει όταν βλέπει πώς δέν πετυχαίνει τούς στόχους πού εκείνη έχει όρίσει, π.χ. ν' άποστηθίσει ένα ποίημα, νά παπαγαλίσει ώρισμένες φράσεις, νά μιμηθεί ήθοποιούς του κινηματογράφου ή νά σκαρώσει ένα δύσκολο σχεδίασμα. Πρέπει επίσης ν' άποφεύγεται ό,τι μπορεί νά προκαλέσει μιάν άρνητική στάση των μικρών πλασμάτων. Άν πεις σ' ένα παιδί: «έμπρός, ώρα γιά ύπνο», «πάψε νά θορυβείς», «μήν τό κάνεις αυτό» καί τά παρόμοια, είναι σχεδόν βέβαιο πώς θά έξεγερθεί. Ουσιαστικά άποτελέσματα φέρνουν μόνον οί καλοί τρόποι. Αϊφνης: «πάμε τώρα νά κοιμηθούμε», «ό θόρυβος κάνει κακό στον στον πατέρα», «άν χαλάσεις τό παιχνιδι σου, δέν έχουμε λεφτά ν' αγοράζουμε άλλο» κ.λ.π.

Σπουδαίο ρόλο στην άνατροφή του παιδιού παίζει κ' ή άποφυγή κάθε άποθαρρυντικής ύποδειξεως. Άν τό μικρό πλάσμα πιστέψει πώς ό,τι κάνει δέν έχει καμία αξία, χάνει τό θάρρος του, παύει ν' αúτενεργεί καί καταντάει άβουλο. Ένώ, αντίθετα, ή ένθαρρυντική στάση μας τω-νώνει την ένεργητικότητα του και σφυρηλατεί τον χαρακτήρα του. Μιά μητέρα θέλησε νά έμποδίσει τό πεντάχρονο αγόρι της νά φέρει από την κουζίνα ένα ποτήρι νερό πού ζήτησε ή γιαγιά του.

«Κάθ'σ' εκεί πού είσαι, είπε, πη-γαίνω έγώ. Θά σπάσεις τό ποτήρι».

Τό παιδί κοντοστάθηκε, πικρα-μένο. Τό κατέλαβε κάποιο αίσθημα κατωτερότητας. Ή πολύπειρη για-γιά τό κατάλαβε. «Άφ'σέ τον, είπε, αν σπάσει ένα ποτήρι δέ χάθηκε ό κόσμος». Άμέσως διαλύθηκαν τά σύννεφα από την ψυχή του μικρού. Ρίχνοντας μιά ματιά γεμάτη ικανο-ποίηση καί τρυφερότητα στην για-γιά, πήγε κ' έφερε τό νερό. Μετά, στρέφοντας στή μητέρα του, της είπε θριαμβευτικά: «βλέπεις τα;». Κ' εκείνη, πού είχε πιά μπει στό νόημα, τό σφίξε στην άγκαλιά της χωρίς νά βρίσκει τά κατάλληλα λόγια γιά νά δικαιολογήσει τή στάση της.

ΑΝΟΙΧΤΑ

ΠΑΡΑΘΥΡΑ

ΣΤΟΝ

ΗΛΙΟ

ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ-ΣΟΥΡΕΛΗ

— Λοιπόν παιδιά, είπε ό δάσκα-λος, θά χωριστείτε σέ δυό ομάδες. Άπό έδω όσοι είναι γεροί στην Άρι-θμητική, στην Άνθρωπολογία, στή Φυσική, Χημεία. Άπό εκεί, όσοι εί-ναι γεροί στην Έκθεση, Ίστορία, Γεωγραφία. Λοιπόν, θά αναλάβουμε τά παιδιά πού είναι αδύνατα σά μα-θήματα κι εκείνα πού άρρώστησαν καί χάσανε τή σειρά τους.

— Θά γίνουμε δάσκαλοι; άπόρρεσαν τά παιδιά.

— Ό συνεταιρισμός σας έχει τή λέξη ΑΓΑΠΗ στό τριπλό σύνθημά του. Ώρα λοιπόν νά την έξασκήσετε! Δάσκαλοι στους συμμαθητές σας πού έχουν ανάγκη!

Ό Διευθυντής, πού μιλούσε στό τηλέφωνο, τά έχασε σάν άκουσε την τάξη του κύρ Άλέκου νά ξεφωνίζει:

— Ούρα! Ζήτω! Ούρα!

— Ούρα! Ζήτω! Ούρα!

Άπότομα πάψανε οί φωνές. Χα-μογέλασε μέ επιείκεια ό Διευθυντής «παιδιά είναι!» σκέφτηκε καί συν-έχισε τό τηλεφώνημά του...

— Ούρα! Ζήτω! Ούρα! φωνάζαν ένθουσιασμένα μέ την πρόταση του δάσκαλου τά παιδιά. Έκανε νόημα ό κύρ Άλέκος νά σταματήσουν.

— Καί κάτι ακόμα έχω νά προ-τείνω. Τά λεφτά πού έχει ό συνεταιρι-σμός, πόσα είναι καί πού βρίσκονται; Σηκώθηκαν απ' τή θέση τους ό Θανάσης καί ή Χριστίνα. Ό Πρόε-δρος πά νά πει καί ή Άντιπρόεδρος του συνεταιρισμού.

— Τά λεφτά, κύριε, βρίσκονται στην Τράπεζα... είπε ό Θανάσης.

— Καί είναι από την Χριστουγεν-νιατική έξόδοση 21.575 δραχμές καί 8.015 δραχμές από τούς Μήνες, συμπλήρωσε ή Χριστίνα.

— Ξέρετε, σοδαρά μίλησε ό δάσκα-

λος, πώς τά παιδιά πού άρρώστησαν χρειάζονται τώρα καλή καί προσ-εγμένη τροφή;

— Τό ξέρουμε, είπαν τό ίδιο σο-δαρά τά παιδιά.

— Ξέρετε ακόμα πώς πολλοί γονείς δέν έχουν λεφτά γιά νά καλοταίσουν τά παιδιά τους;

Σκύψαν τό κεφάλι τά παιδιά. Τό ξέρανε.

— Κάτι όμως πού δέν ξέρετε είναι πώς ό μπαρμπα-Άντρέας, αυτός πού τό χωριό τον λέει ό «πανταχού πα-ρών», έτοιμάζεται νά πουλήσει τό ζωντανό του γιά νά πληρώσει τό νο-σοκομείο, πού νοσηλεύτηκε ή έγγονή του. Πρέπει νά πληρώσει γιά νά μπο-ρέσει νά έρθει πίσω τό παιδί. Νά ξα-ναθροθεί άνάμεσά μας, νά μή χάσει την τάξη.

Τά παιδιά κοιτάζανε μέ μάτια ύγρά τον δάσκαλο.

— Προτείνω, σηκώθηκε ό Γιάννης όρθός, νά δώσουμε τά χρήματα γιά νά καλύψουμε αυτές τις ανάγκες.

Καλοκαιρινό πρωινό έγινε τό πρόσωπο του δάσκαλου.

— Χαίρομαι πού μόνον σας άπο-φασίσατε κάτι τόσο σωστό καί σπου-δαίο. Μόνό, πού ό,τι γίνει πρέπει νά γίνει σήμερα. Μπράβο στό συνεταιρι-σμό σας!

— Ούρα! Ζήτω! Ούρα!

Ό Διευθυντής, τρομαγμένος απ' τις φωνές, άφησε τό στυλό του καί σηκώ-θηκε από την πολυθρόνα του.

Είπαμε πώς είναι παιδιά, μά σή-μερα τό παρακάνανε!

Βγήκε από τό γραφείο του νά πάει στην τάξη νά τούς κάνει παρατή-ρηση...

[Άπ' τό βιβλίο «Έμένα μέ νοιά-ζει», πού κυκλοφορεί σέ καλαί-σθητη έκδοση του Βιβλιοπω-λείου της «Εστίας»].

Κουβέντα μέ τούς γονείς

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Τό μεγαλύτερο δώρο πού προσ-φέρθηκε από τό Θεό στον άν-θρωπο, είναι άναμφισβήτητα τό παιδί. Εύλογημένοι αυτοί πού τό δεχθήκανε καί τρισευτυχισμένοι στην πεποίθηση τους ότι είναι δικό τους δημιούργημα. Δημιούργημα όμως μέ εύθυνες άπέραντες, γιά τις όποιες χρειάζεται ιδιαίτερη προσ-οχή, όχι μονάχα στην σωματική καί πνευματική του ανάπτυξη, αλλά καί στή διάπλαση του χαρακτήρα του, πάνω σέ υπόβαθρο γνήσιο Έλληνο-χριστιανικό, πού την ζωή του άτρανταχτα θεμελιώνει στό τραχύ, πολλές φορές, πέρασμά της.

Άνάμεσα σά πολλά μέσα μιάς καλής διάπλασης πού ή σωστή άγωγή μας παρέχει, σημαντική θέση παίρνει καί τό παιχνίδι γιατί αυτό περισσότερο από κάθε άλλο δυναμώνει τό κορμί, καλλιεργεί τό πνεύμα καί διαπλάσσει τό χαρα-κτήρα του παιδιού, άφού μέ αυτό άποκτά αúτενέργεια, αúτοπεποι-θηση, εύστροφία πνεύματος, δύ-ναμη, αúτοκυριαρχία, πρωτοβουλία καί κυρίως πνευματική έλευθερία. Έπειτα ή βαθεία του παιχνιδιού έν-νοια δέν είναι άπλή, αλλά σφιχτά συνυφασμένη μέ την έννοια παιδί, τόσο πού νά μήν μπορεί τό ένα νά ζήσει ούτε στιγμή δίχως τό άλλο, καί αυτό τό βλέπουμε σέ κάθε ήλι-κία του. Άπό τις πρώτες κιόλας ήμέρες πού τό παιδί θά γεννηθεί, άπλώνει τά άβουλα χεράκια του νά πιάσει τις άκρες του σεντονιού πού τό σκεπάζει ή τις κορδέλλες πού κρέμονται από τό νυχτικό της Μα-νούλας του, κυρίως τις ώρες πού αúτη μέ στοργική συγκίνηση σκύβει άπάνω του νά του δώσει την ίδια τή ζωή της, τό γάλα της — προσφορά ύπερκόσμιας λατρείας στό τελειό-τερο της θεϊκής δημιουργίας δώ-ρημα — αλλά καί όσο μεγαλώνει τό παιδί, τόσο τό παιχνίδι του γίνεται καί πιο πολύ άπαραίτητο, ώστε νά θεωρείται σάν τή μοναδική τροφή ψυχικής, σωματικής καί πνευματι-

κής ανάπτυξης του. Όλα τ' άντικεί-μενα πού υπάρχουν μέσα στό σπίτι — καί πρέπει νά υπάρχουν πολλά άχρηστα τέτοια — γίνονται γι' αυτό παιχνίδια πού την καρδιά του χαρά πλημμυρίζουνε: ή σπασμένη καρέ-κλα, τό χαλασμένο σκαμνί άναπο-δογυρίζονται καί μέ την πλούσια καί εύκίνητη φαντασία του μεταβάλ-λονται σέ σιδηροδρομικές μηχανές, φορτηγά αúτοκίνητα, πολεμικά άε-ροπλάνα καί ό,τι άλλο μπορεί νά όνειρευτεί τή στιγμή αúτη τό εύτυ-χισμένο μυαλούδάκι του. Γιατί τό παιδί δέν παύει νά όνειρεύεται όνειρα πού ακόμα δέν πνιγήκανε κάτω από τό ζοφερό του ύποσυνεί-δητου παραπέτασμα, καί έτσι παί-ζοντας δουλεύει καί ξετάζοντας δημιουργεί καί όταν θεληματικά σπάσει κάποιο άντικείμενο τό κάνει γιά νά άκουστεί ό κρότος του, όπότε προσπαθεί ν' ανακαλύψει από πού βγήκε, τί είχε μέσα του, αλλά καί πόση δύναμη χρειάστηκε νά καταβάλλει γιά νά τό σπάσει. Γί-νεται δηλαδή έρευνήτης καί δέ σταματάει νά πειραματίζεται ώπου νά εξακριβώσει αúτό πού θέλει. Έκείνο βέβαια πού έχει σπουδαία σημασία σήμερα γιά τούς γονείς, είναι ό χρόνος καί ό τόπος πού πρέ-πει νά παίξει τό παιδί. Όσο γιά τό χρόνο στην εποχή των μαθημάτων, θά είναι άνάλογος μέ αúτά. Ένώ στίς διακοπές άπείριόριστος. Ό τόπος όμως; έδω είναι ή Άχίλλειος πτέρνα. Στό σπίτι μέσα άποκλείεται, γιάτί δίνει την έντύπωση στό παιδί πώς είναι κλεισμένο σέ μιά καλο-φτιαγμένη φυλακή. Έξω στό ύπαι-θρο μέ τή μολυσμένη της πόλης αúμοσφαιρα, πάλι έγκληματικό. Τότε πού; Γιά όσους δέν μπορούν νά φύγουν από την πόλη σά πάγκα καί στίς παιδικές χαρές, όταν αúτά προσφέρονται, είναι κάπως ύπο-φερτά. Έκείνο όμως πού έχει την ιδεώδη καταλληλότητα γιά τό παιδί είναι τό χωριό. Γι' αúτό μόλις τά σχολεία κλείσουνε, οί γονείς μέ

κάθε δυνατή θυσία θά πρέπει νά τά όδηγήσουν σ' αúτό. Έκεί πού ή ζε-στασιά της φύσης θά τά άγκαλιάσει καί θά τά προστατέψει σάν στορ-γική μάνα καί μέ τό δικό της τρόπο, θά τούς προσφέρει μέ άπλοχεριά όλα τ' αγαθά της. Εκεί άφήστέ τα έλεύθερα καί μέ ρούχα άπλά, όχι πολυτελή από στομπισμό όμως μέ πολλούς επιδείξεις, γονείς συμβά-νει — νά τρέξουν, νά πηδήσουν, νά σκαρφαλώσουν σά ψηλά δένδρα, καί άς σχίσουν τά ρούχα τους καί άς γδάρουν τά χεράκια τους, τίποτα δέν παθαίνουν' ν' άνεθούν σά γαί-δουράκια καί νά φανταστούν τό έαυτό τους Δόν Κιχώτη ή άπίθανο μιάς μακρινής εποχής ήρωα καθαλ-λάρη νά ταΐσουν τις κατσικούλες μαζεύοντας φρέσκο από τό λόφο χορταράκι καί νά άρμέξουν μόνα τους τό όλόζεστο γάλα τους' νά ταΐσουν μέ καλαμπόκι τις κοτούλες καί γιά πληρωμή νά πάρουν τ' όλό-φρεσκο από τή φωλιά τους αυγό, πού θά γενεί τό πιο εύχάριστο προσφάγι τους. Έκεί θ' ανασά-νουνε τον άρωματισμένο βουνίσιο άγέρα ή τον όλόδροσο πελαγίσιο, πού τά πνευμόνια φουσκώνει καί τό μαλθακό από της πόλης τά καμώ-ματα κορμάκι τους άτσαλώνει. Εκεί θά χαρούν τά χάδια της θάλασσας παίζοντας μέ τά κύματά της κάτω από τις εύεργετικές του ήλιου ακτί-νες' εκεί θ' άποκτήσουν μέ τά παι-διά του χωριού δεσμούς φυλετι-κούς, πού εύκολα δέν σθίνουν την λαχτάρα του γυρισμού κοντά τους' εκεί θά νιώσουν την άγνή του άν-θρώπου ζωή καί θ' άποκτήσουν έμ-πειρίες τέτοιες πού θά τούς γίνουν παντοτεινά στή ζωή τους βιώματα. Καί τελικά εκεί θά δοξολογήσουν τον Δημιουργό γιά όλα τά θαυμαστά πού υπάρχουν γύρω τους καί θ' αγαπήσουν πραγματικά τή φύση μέ τά άνυπέροχτα χαρίσματα της.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Έκπ. Β' Άντ. Έφορείας Νεότητας

ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

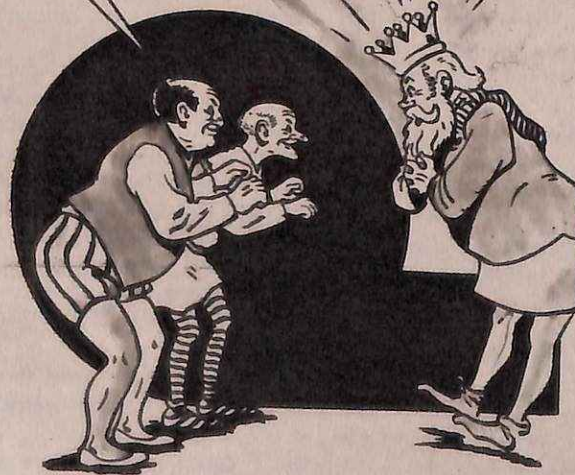
ΤΟΥ ΧΑΝΣ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

ΝΩΡΙΣ, ΝΩΡΙΣ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΩΪ, Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΜΑΖΕΨΕ ΤΟΥΣ ΑΥΛΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΗΓΕ ΝΑ ΔΕΙ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΡΟΥΧΑ.

Σήμερα γίνεται ή μεγάλη παρέλαση. Είναι έτοιμα τὰ καινούργια μου ρούχα;

Νά τα, έτοιμα! Έδω είναι τὸ πανταλόνι κι έδω τὸ σακάκι.

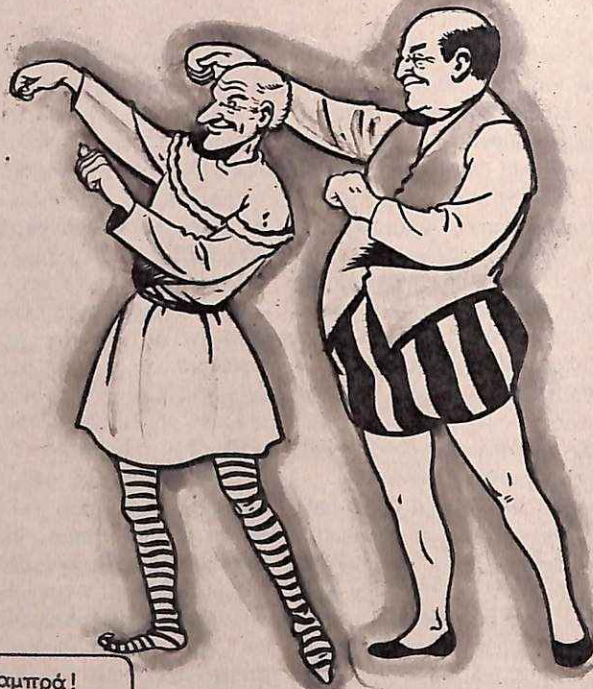

Λαμπρά! Θανμάσια! Ωραία!

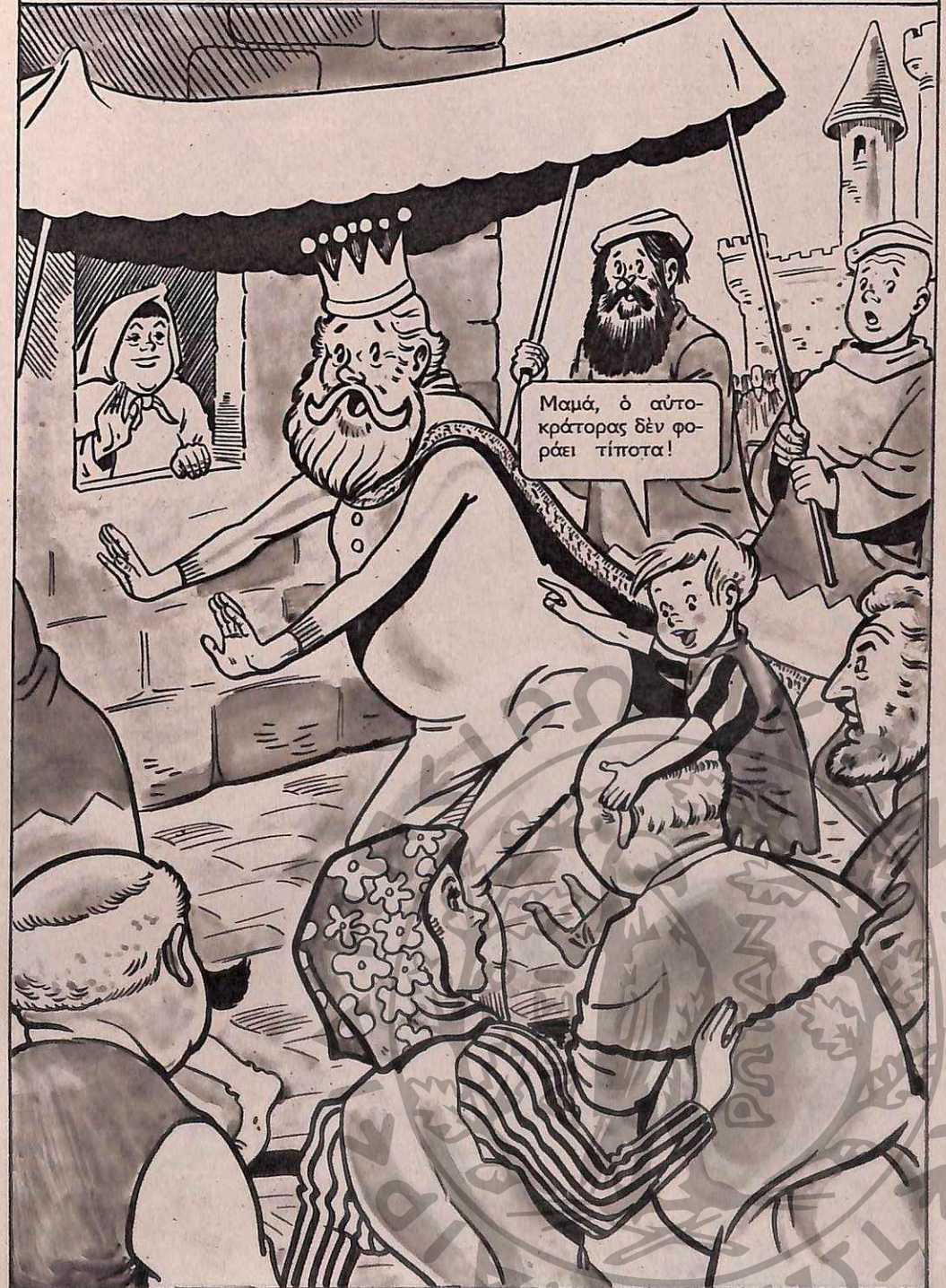
Θὰ εὐαρεστηθεῖτε, μεγαλειότατε, νὰ βγάλετε τὰ ρούχα σας; Μπορεῖτε τότε νὰ δοκιμάσετε ἀμέσως τὰ καινούργια σας ρούχα μπροστὰ στὸν καθρέφτη.

ΟΙ ΔΥΟ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΜΩΘΗΚΑΝΕ ΠΩΣ ΚΡΑΤΟΥΣΑΝΕ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΡΟΥΧΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΕΙ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ.

Τὸν καταχειροκροτοῦσε ὁ λαός, γιατί κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ περάσει γιὰ κούτος. Ἄξαφνα ἓνα παιδί τὸν ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλο καὶ φώναξε:

Μαμά, ὁ αὐτοκράτορας δὲν φοράει τίποτα!

Ἐβγαλε τὰ ρούχα του ὁ βασιλιάς καὶ καμώθηκε πὼς σιγά-σιγά φοροῦσε τὰ καινούργια. Ἐτσι... ντυμένος βγήκε στὴν παρέλαση.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΜΟΝΟΜΙΑΣ ΠΩΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΛΕΓΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΛΕΓΑΝΕ ΨΕΜΜΑΤΑ.

ΔΕΝ ΤΟΥ ΕΜΕΝΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΙΠΟΤ' ΑΛΛΟ ΠΑΡΑ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΣΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΠΩΘΗΚΕ ΤΙΠΟΤΑ. ΚΙ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΡΑΒΗΣΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΔΡΟΜΟ.

"Ω, τὸ ἔξερα! Τὸ ἔξερα! Τί τρελὸς ποὺ ἤμουνα! Ἐκκα-να περιέγελος τὸν ἑαυτὸ μου.

"Ενα παιδί λέει πώς ὁ αὐτοκράτορας δὲν φορεῖ τίποτα! Τ' ἀκούσατε; Δὲν φορεῖ τίποτα!

ΑΠΟ ΚΕΙΝΗ ΤΗ ΜΕΡΑ, Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΕΧΑΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΡΟΥΧΑ. ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ, ΦΩΝΑΞΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΜΑΡΑ ΤΟΥ.

Πρέπει νὰ βρεῖτε καινούργιες δουλειές σὲ ὅλους μου τοὺς ράφτες. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ φτιάχνω μονάχα μιὰ στολὴ τὸ χρόνο, ἀρχίζοντας ἀπὸ σήμερα. Αὐτὸ θὰ μοῦ θυμίζει πόσο ἀνόητα φέρθηκα σχετικὰ μὲ τὰ ρούχα.

"Ὅσα ρούχα ἔχω νὰ τὰ μοιράσετε στοὺς φτωχοὺς τῆς πολιτείας.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΗ ΤΟΥΣ ΠΡΑΞΗ, ΤΟΥΣ ΕΒΑΛΕ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ. ΜΟΝΑΧΑ ΠΟΥ ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΠΑΡΑΣΤΑΙΝΑΝΕ ΠΩΣ ΔΟΥΛΕΥΑΝΕ. Σ' ΟΛΗ ΤΟΥΣ ΤΗ ΣΩΗ ΔΕΝ ΑΦΗΝΑΝΕ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΥΦΑΙΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΡΑΒΟΝΤΑΣ ΡΟΥΧΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

ΤΕΛΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΠΕΝΙΕΡΗΣ
1877 - 1897
(Άρεοπαγίτης - Καθηγητής
Έθνικού Πανεπιστημίου,
Διοικητής Έθνικής Τραπέζης)

Γ. ΚΟΖΑΚΗΣ - ΤΥΠΑΛ-ΔΟΣ
1897 - 1899
(Διπλωμάτης - Πολιτευτής)

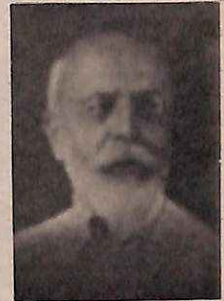
ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΑΛΒΑΝΗΣ
1899 - 1901
(Ίατρος - Καθηγητής
Έθνικού Πανεπιστημίου)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ
1914
(Υπατος Άρμοστής Κρήτης,
Διοικητής Έθν. Τραπέζης,
Πρωθ. Πρόεδ. Δημοκρατίας)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ
1921 - 1922
(Στρατηγός)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΕΛΤΑΣ
1942 - 1943
(Νομικός)

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΜΑΝΟΣ
1903 - 1905
(Στρατηγός)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ
1906 - 1912
(Διοικητής Έθνικής Τραπέ-
ζης)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΚΑΣ
1912 - 1913 1914 - 1917
(Ίατρος, Καθηγητής Έθνι-
κού Πανεπιστημίου)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ
1943 - 1944
(Πολιτευτής, Υπουργός)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
1945
(Πολιτευτής, Υπουργός)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΙΛΩΝ
1945 - 1948
(Νομικός)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ
1917 - 1921 1922 - 1942
(Νομικός - Πολιτευτής, Υπουργός)

ΜΑΡΙΝΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΚΟΣ
Άντιπρόεδρος 1920 - 1922
(Ίατρος Καθηγητής Έθνικού
Πανεπιστημίου, Ακαδημαϊκός)

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

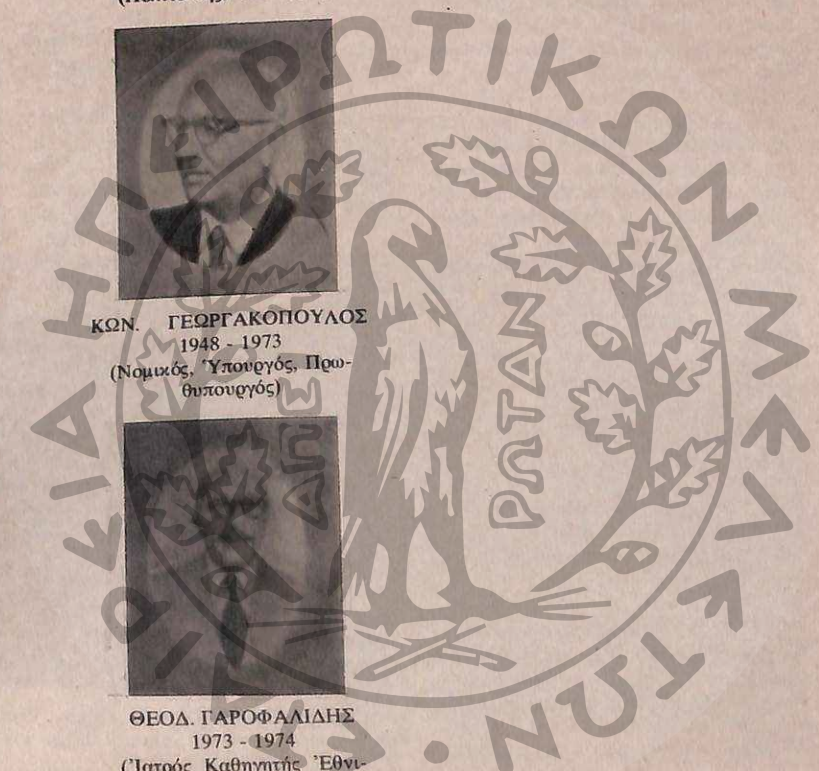
τών αειμνήστων Προέδρων του
Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού,
από την ίδρυσή του (1877) έως τὰ 1974.
Ο Μαρῖνος Γερουλάνος, Άντιπρόεδρος, δέν
ἐχρημάτισε Πρόεδρος, περιλαμβάνεται ὅμως
στήν Πινακοθήκη γιὰ τίς ἑσυχες ὑπηρεσίες
του πρὸς τὸν Ε.Ε.Σ.

ΚΩΝ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
1948 - 1973
(Νομικός, Υπουργός, Πρω-
θυπουργός)

ΘΕΟΔ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
1973 - 1974
(Ίατρος Καθηγητής Έθνι-
κού Πανεπιστημίου)

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κύριος Κωνσταντίνος Καραμανλής επισκέφθηκε τό 15ώροφο κτίριο τοῦ Ε.Ε.Σ., στό πλαίσιο τῆς Κυβερνητικῆς προσπάθειας τῆς ἀνευρέσεως χώρων καί κτιρίων γιά τήν ἀποκέντρωση τῆς Κρατικῆς Διοικήσεως.

Η ΠΙΤΤΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τό Διοικητικό Συμβούλιο καί τά Μέλη τῆς Ἐνώσεως Ἀνταποκριτῶν Ἑλληνικοῦ Τύπου τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἔκοψαν τήν πρωτοχρονιάτικη πίττα σέ δεξίωση στά γραφεῖα τους (δόδος Σόλωνος 17) στίς 22.1.79.

Προσεκλήθησαν, παρέστησαν καί ὠμίλησαν πολλοί ἐπίσημοι καί κυρίως ὁ Γεν. Γραμματεὺς Τύπου καί Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Ν. Δεληπέτρος καί ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Ἀπ. Χατζηνικολάου, ὡς καί ἐκλεκτὴ μερίς τοῦ Δημοσιογραφικοῦ Κόσμου τῆς χώρας, πού ἀσφυκτικά ἐγέμισαν τίς αἰθούσες τῆς Ἐνώσεως.

Τόν Ε.Ε.Σ. ἐξεπροσώπησαν ὁ Ἀντιπρόεδρος καθηγητῆς κ. Ὁρ. Λουρίδης καί ὁ Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Τύπου καί Δημοσίων Σχέσεων κ. Γ. Γατόπουλος.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΟΔΗΓΩΝ

Τήν 1η Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στήν Ἑδρα τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν (Ξενοφώντος 10) εορταστική ἐκδήλωση, κατά τήν ὁποία ἔλαθαν μέρος 80 περίπου Ὁδηγοί. Στήν ἀρχή ἡ Πρόεδρος τῆς Ὁμάδος Ἑπικοινωνίας

καί Συνεργασίας κ. Βιὴ Παπαδημητρίου, Μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ., παρεκάλεσε τόν εἰδικά καλεσμένο Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ε.Ε.Σ. καθηγητῆ κ. Ὁρέστη Λουρίδη νά

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΝΑΡΞΗ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κύριος κ. Σεραφεῖμ - πού εὐλογεῖ καί τιμᾷ τήν Ὁργάνωσή μας σάν ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος τῆς -, ὥρισε τήν ἐπίσημη ἐναρξή τοῦ εορτασμοῦ τοῦ Διεθνούς Ἑτους τοῦ Παιδιοῦ ἀπό τόν Ε.Ε.Σ. κάτω ἀπό τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κύριος Σεραφεῖμ μέ τοὺς Σὺλλειτουργοὺς του. Ὁ Ἀρχὺν Μέγας Ρεφεנדάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Κοιν/πόλεως Καθηγητῆς κ. Λουρίδης στό περίθρονιον.

χαρετήσῃ τήν συγκέντρωση ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί νά ὁμιλήσῃ γιά τίς ἀνάγκες σέ αἷμα καί κοινωνική ἀντίληψη τῶν 300 Κουλεϊκῶν παιδιῶν πού φιλοξενούμε καί περιθάλπουμε στό Δρακοπούλειο κέντρο Αἰμοδοσίας μας.

Ὁ κ. Καθηγητῆς, ἀφοῦ ἐξέφρασε τίς εὐγνώμονες εὐχαριστίες τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. γιά τήν θετική συμπράταξη τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν σέ παροχές στά Κουλεϊκά παιδιά μας καί γιά τήν στενή καί ἀποδοτική συνεργασία τους μέ τήν Ὑπηρεσία Κοινωνικῶν Λειτουργιῶν τοῦ Κέντρου Αἰμοδοσίας, ἀνάπτυξε τίς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν αὐτῶν καί προέτρεψε τίς παριστάμενες, ὅσες εἶναι ἄνω τῶν 60 ἐτῶν, σάν Ιεραπόστολοι καί μητέρες καί αὐτές πού εἶναι κάτω ἀπό τήν ἡλικία αὐτή ἀπό τό 18ο ἔτος, σάν καλοί Σαμαρεῖτες καί ἐθελοντές, νά ἐνστερνισθοῦν τό ἱερό καί φυλλάλλο καθήκον τοῦ ἐθελοντοῦ αἰμοδότη. Ἡ ἐθελοντική αἰμοδοσία ἀποτελεῖ - κατέληξε ὁ καθηγητῆς κ. Λουρίδης - τό οὐσιαστικό σύμβολο τῆς ἐνότητος τῶν ἀνθρώπων, πού καλλιεργεῖ τό τόσο κοινωφελές Σῶμα τῶν Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν, ὡς καί ὁ Ἑλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός ἐπὶ 102 ὡς τώρα χρόνια.

Οἱ ἐπίσημοι κατά τήν θεία Λειτουργία. Ἡ Ὑφυπουργός κ. Ἀ. Συνοδινού, οἱ κ.κ. Πρόεδρος Γ. Μαρῖνος, Γεν. Γραμμ. Γκ. Πετμεζᾶς, ἀναπληρωτῆς Γεν. Γραμμ. Α. Καμπάνης, ἡ Σύμβουλος κ. Ν. Δημητριάδου, ἡ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Σώματος Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν κ. Ἑλ. Ποταμιάνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Θρακικοῦ Κέντρου κ. Κ. Κατραπάνης κ.ά.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Καθηγητῆς κ. Λουρίδης ὁμιλεῖ ἀπὸ τὸν ἀμβώνα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Λουρίδης καί Στ. Σπηλιωτόπουλος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ναύαρχος Γκ. Πετμεζᾶς, ὁ ἀναπληρωτῆς Γεν. Γραμματεὺς κ. Α. Καμπάνης, ἡ Σύμβουλος τοῦ Ε.Ε.Σ. καί Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Κοιν. Προνοίας Κυρία Ν. Δημητριάδου, ἡ ἐπ. Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Σώματος Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων κυρία Ἑλ. Ποταμιάνου, ἡ Διευθυντὴς Διευθύνσεως Νοσοκόμων καί Γεν. Ἐπιθεωρητῆς δις Στ. Παπαμικρούλη, αἱ Ὑποδιευθυνταὶ Διευθύνσεως Νοσοκόμων δις Ἑλ. Σπυροπούλου καί κυρία Χρ. Κωλέττη, πλῆθος Ἐρυθροσταυριτῶν, ἀδελφῶν Νοσοκόμων, Ἀδελφῶν Κοινωνικῆς Προνοίας - ἐν στολῇ καί μετὰ παρασῆμων -, ὡς καί ἐκλεκτὴ μερίς τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας, πού ἀσφυκτικά ἐγέμισαν τὸν μεγάλο Μητροπολιτικό Ναό μας (εἰκ. 2).

Ἀνέπτυξε τί πρέπει νά ἀντιπροσωπεύει γιά τό παιδί ὁ Θεάνθρωπος, ἀνέφερε τοὺς φιλόνεους λόγους Του καί ὑπενθύμισε τίς ἀποδείξεις τῆς ἐμπρακτικῆς ἀγάπης του γιά τό παιδί. Στὴ συνέχεια ὁ κ. Καθηγητῆς ὠμίλησε γιά τήν ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῶν πνευματικῶν ταγῶν, πού εἶναι ὑπεύθυνοι γιά τήν ψυχοπνευματικὴ ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ. Ἀνέπτυξε τὸν ἀνθρωποπλαστικό πολιτισμό τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, πού ἐκπαίδευσαν τὰ παιδιά γιά νά γίνουν «καλοὶ κάγαθοι» καί «πολίται ἀνθρώποι». Ἐτόνισε τήν ἀνάγκη τοῦ καλοῦ παραδειγματισμοῦ - ἐκ μέρους τῶν μεγάλων στήν ἡλικία - τῆς ὑγιεινῆς θεμελιώσεως τοῦ παιδιοῦ, σύμφωνα μέ τήν σύγχρονη Γενετική, τῆς ὀρθῆς διατροφῆς, σύμφωνα μέ τήν σύγχρονη Διαιτητική καί τῆς σωστῆς πνευματικῆς, ψυχικῆς καί κοινωνικῆς

διαμορφώσεως τοῦ παιδιοῦ, σύμφωνα μέ τίς ὑποθήκες τῶν «Τριῶν Μεγάλων Φωστήρων τῆς Τρισηλίου Θεότητος», γιά νά ζήσει πᾶ ἡ νεότης μακριὰ ἀπ' τήν κοινωνικὴ ἀδικία, τήν φτώχεια, τήν ἀσθένεια, τὴν ὀρφάνεια, τὴν μοναξιά, τὴν κακουχία, τὴν ἐκμετάλλευσή καί τὴν ἐγκατάλειψη.

Κατὰ τὴ θεία Λειτουργία, πού τελέσθηκε μέ κάθε λαμπρότητα καί κατὰ τὸ Βυζαντινὸ Τυπικό, ὁ Ἀρχὺν Μέγας Ρεφερενδάριος τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ὁρ. Λουρίδης περιεβλήθη τὸν πορφύρεο Μανδύα τοῦ Μεγάλου Ἀρχόντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-

τριαρχικοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως καί ἐκήρυξε ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τὸν θεῖο λόγο, μέ θέμα: «Ὁ Σωτὴρ Ἰησοῦς, ὁ μέγας φίλος τοῦ παιδιοῦ». (Εἰκ. 3).

Ἐντύπωση ἔκαμε ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς Λειτουργίας, ἡ ἀσπὸν παράταξη τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. καί ἡ πληθώρα τῶν μικρῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, μέ τὴν σημαία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καί τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας καί τοὺς Καθηγητὰς τους, πού παρακολούθησαν, ὡς τὸ τέλος, μέ ἀληθινὴ εὐλάβεια, τὴν ἐπίσημη αὐτὴ θεία Λειτουργία, πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κύριος Σεραφεῖμ ἐτέλεσε ἐπίτηδες γιά τό παιδί καί μάλιστα γιά τό παιδί τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς μας Οἰκογενείας (εἰκ. 4).

Ἀδελφές τοῦ Ε.Ε.Σ. καί μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. μέ τὰ λάβαρα στήν εἴσοδο τοῦ Ναοῦ.

Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ

Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ναό με τον Μακαριώτατο και κατάθεση στεφάνου στον Άγιο Στρατιώτη, ως και δεξίωση στο ξενοδοχείο Κίγκ Τζώρτζ ήταν οι κυριότερες εκδηλώσεις του «Βορειοηπειρωτικού Αγώνος», της 18. 2. για την επέτειο της ανακήρυξης της αυτονομίας της Β. Ηπείρου.

Στη δεξίωση, που δόθηκε υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρίου Σεραφείμ, παρέστησαν ο Υφυπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Γερ. Αποστολάτος, ο Αρχηγός της ΕΔΗΚ κ. Ι. Ζίγδης και πολλοί βουλευτές. Τόν Ε.Σ.Σ. αντιπροσώπευσε ο Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Λουρίδης.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Ο Ε.Ε.Σ.

Στις 21. 2. πραγματοποιήθηκε η πρώτη Γενική Συνέλευση του τόσο μεγάλης σημασίας για την Ελλάδα «Εθνικού Κέντρου Αποδήμου Ελληνισμού», με σκοπό την έγκριση Διοικητικού Συμβουλίου και Έξελεγκτικής Επιτροπής.

Μεταξύ των μελών που εξελέγησαν ήταν και ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής Όρ. Λουρίδης, ως και ο Σύμβουλος του Ε.Ε.Σ. και Σύμβουλος Έπικρατείας κ. Βεν. Λεονταρίτης.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Επεκτείνοντας την δραστηριότητά του στον κοινωνικό τομέα ο Ε.Ε.Σ., συνεχίζει με έντατικότερο ρυθμό την εκστρατεία του κατά του σύγχρονου κλίματος της ήθικης καχεξίας. Ήδη, μετά από σειρά όμιλων του Αντιπροέδρου του Ε.Ε.Σ. κ. Όρ. Λουρίδη, έγινε στο Μέγαρο της Έταιρείας των Φίλων του Λαού νέα όμιλία του κ. Καθηγητού στις 27. 2. Ο όμιλος αναφέρθηκε στο μεγάλο, το καυτό θέμα της ήθικης κρίσεως που περνά όλος ο κόσμος και η πατρίδα μας. Εκαιτηρίασε το κύμα της άθεας, του υλισμού, του αμοραλισμού, της απουσίας ύψων και ευγενικών ιδανικών, της ιδεολογικής συγχύσεως της νεολαίας και του «πανσεξουαλισμού». Ιδιαίτερα έτόνισε την δυνατότητα των εκατοντάδων χιλιάδων μελών του Ε.Ε.Σ. Νεότητας στην επιτυχή καταπολέμηση της μανίας αυτοκαταστροφής πολλών νέων μας.

ΔΕΞΙΩΣΗ ΤΗΣ ΔΡΟΣ Ε. Α. ΣΙΜ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΟ Δ. Ε. ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ο Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών και Πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου του Διεθνούς Έτους του Παιδιού Καθηγητής κ. Σπ. Δοξιάδης έδεξίθη επίλεκτα μέλη της Αθηναϊκής Κοινωνίας προς τιμήν της Δρος Estefania Aldaba - Sim, Βοηθού Γενικού Γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών και Ειδικού Εκπροσώπου για το Διεθνές Έτος του Παιδιού, στις 2. 3. 1979 στο Υπουργικό Μέγαρο της οδού Αριστοτέλους.

Την Δρα Sim προσεφώνησαν ο κ. Υπουργός, τονίζοντας την σημασία της άποψής της. Στη δεξίωση παρέστησαν, εκ μέρους του Μακαριωτάτου, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Βρεσθίνης, κ. Δημήτριος, οι Υφυπουργοί κ. Α. Συνοδίου και κ. Γερ. Αποστολάτος, εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας ο Διευθυντής Δημοσίων Σχέσεων Άστυνομίας κ. Κυρ. Μιχαηλιδάκης, εκ μέρους του Ελληνικού Έρρυθρου Σταυρού ο Αντιπρόεδρος Καθηγητής κ. Όρ. Λουρίδης και η επ. Γεν. Επιθεωρητής κ. Ελένη Ποταμιάνου.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ Ε.Ε.Σ.

Ο όμοτιμος Καθηγητής της Στοματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Όρ. Λουρίδης εισηγήθηκε το θέμα: «Γεροντολογία και Γηριατρική από ιατροκοινωνικής πλευράς», έδωσε, με προβολές εγχρώμων διαφανειών το θέμα: «Στοματογήραση και Γεροντοστοματολογία» και έκρυψε την έναρξη των εργασιών του Επιμορφωτικού Σεμιναρίου: «Η τρίτη ηλικία και τα προβλήματα της», που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 7. 3. στις 7.30 μ.μ. στο Αμφιθέατρο του Κοργιαλενίου και Μπενάκειου Νοσοκομείου του Ε.Ε.Σ. Τό Σεμινάριο οργανώθηκε από την Διεύθυνση Νοσοκόμων για την ενημέρωση των Έθελοντών Αδελφών του Ε.Ε.Σ.

Ο κ. Καθηγητής συνεχάρη τις οργανώτριες, ανέπτυξε την αξία και την σημασία των επιμορφωτικών σεμιναρίων, ως και των σημαίνοντα ρόλο της Αδελφής Νοσοκόμου για την σύγχρονη Νοσηλευτική Έπιστήμη - της οποίας έρμηνευσε την έκταση -, ανέφερε και ανέλυσε τις υπάρχουσες ως σήμερα θεωρίες ως προς τα αίτια του γήρατος, ξεχώρισε το «χρονολογικό» από το «βιολογικό γήρας» (απόλυτα αντίθετες περιπτώσεις «καθυστερημένου γήρατος» και «προώρου γήρατος») και διέγραψε το περιεχόμενο και τα όρια της Γεροντολογίας και τα σκοπούμενα της Γηριατρικής.

Μετά, αφού κήρυξε την έναρξη των εργασιών του Σεμιναρίου, ανέπτυξε - με την βοήθεια μεγάλου αριθμού φωτεινών προβολών - το έναρκτηριο μάθημά του: «Στοματογήραση και Γεροντοστοματολογία, από ιατροκοινωνικής απόψεως». Έδωσε τον όρισμό τους, εξήγησε τον μηχανισμό της φθοράς του οργανισμού γενικά και των ιστών και οργάνων της στοματικής κοιλότητας ειδικότερα (δόντες και παροδοντικοί ιστοί, σιαλογόνοι αδένες, λεμφικά γάγγλια, μαστήριοι μύες, δέσμα του προσώπου, κροταφογναθική διάρθρωση, γεροντικών προσώπων) και περιέγραψε τις ασθένειες - μερικές απ' αυτές θανατηφόρες (καρκίνος, πέμφιξ κ.ά.) - που, πολλές φορές, πρωτοεμφανίζονται στο στόμα και μετά στο υπόλοιπο σώμα, τις παθήσεις και τις νευραλγίες που βασανίζουν την γεροντική ηλικία. Στο τέλος, εισηγήθηκε την προληπτική και την θεραπευτική αντιμετώπιση των δεινών της γεροντοστοματολογίας και τόνισε επιγραμματικά, ότι η Στοματολογία συμβάλλει ουσιαστικά στο «εὐ ζῆν» των ατόμων της τρίτης ηλικίας, γιατί συντηρεί και ανανεώνει τις σωματικές τους δυνάμεις, διευκολύνει τις οικονομολογικές αναστολές τους, διατηρεί τις διατομικές και τις κοινωνικές σχέσεις τους, εδραϊώνει την προσωπικότητά τους και τονώνει και εξωτερικά την καλή ψυχική τους διάθεση.

Την έναρκτηρία συνεδρία του Σεμιναρίου παρακολούθησαν ο Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ.κ. Γ. Μαρinos και Στ. Σπηλιωτόπουλος, ο Γεν. Γραμμ. Ναύαρχος Γκολφίνος Πετμεζάς, ο Σύμβουλος Ιατρός κ. Θ. Δημόπουλος, ο Καθηγητής κ. Β. Κούριας, ο Πρόεδρος του Έπιστημονικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου κ. Σπ. Μπενεττάτος, ο Διευθυντής κ. Σίμος, πολλοί Διευθυντές Κλινικών και Ιατροί, ως και διακόσιαι περίπου διπλωματούχοι και Έθελοντές Αδελφές, με επικεφαλής την Διευθύντρια και τις Υποδιευθύντριες της Διευθύνσεως Νοσοκόμων.

Τα μαθήματα του Επιμορφωτικού Σεμιναρίου συνεχίστηκαν με όμιλους τον κ. Έμμ. Τζεργάν, Διευθυντή Σ.Ι.Ν.Ε.Ε.Σ., την Δρα κ. Β. Λαναρά, Υποδιευθύνουσα του Θεραπευτηρίου «Ευαγγελισμός», την κ. Εύ. Μαγκλάρα, Διαιτολόγο Ε.Ε.Σ., την κ. Χ. Ρούσου, Διευθ. Επισκέπτρια του Ι.Κ.Α., και τον κ. Γεωργακόπουλο. Πρόεδρο της Ελληνικής Έταιρείας Γήρατος».

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Ο Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ., Καθηγητής κ. Λουρίδης, υπό την ιδιότητα του Προέδρου της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας, προέβη στις παρακάτω ενέρ-

γειες, για να βοηθήσει το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών στην εξόρμηση της Υφυπουργού κυρίας Άννας Συνοδίου: «Ανοιξη Αιμοδοσίας για το άρρωστο παιδί».

Συνέταξε τετρασέλιδη έκθεση επάνω στο θέμα της αναπτύξεως της έθελοντικής αιμοδοσίας στον τόπο μας, που την έστειλε στο Υπουργείο και την κατέθεσε στα Πρακτικά της Έκτελεστικής Επιτροπής του Ε.Ε.Σ.

Έδωσε συνέντευξη στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ε.Ρ.Τ. (8. 9. 1979) και απάντησε λεπτομερικά σε όλα τα ερωτήματα που του υπέβαλε ο συνεργάτης του Σταθμού κ. Φωτεινός, επάνω στο «καυτό» πρόβλημα της ολοκληρωτικής επάρκειας αίματος και για την συνδρομή του Ε.Ε.Σ. στην επέλυσή τους, στην κατάργηση των «Ιδιωτικών Τραπεζών Αίματος» και στον 10χρονο αγώνα του κ. Καθηγητού γι' αυτήν, στην ορθολογιστική αντιμετώπιση της ανάγκης πυκνώσεως των έθελοντών αιμοδοτών, στο άκινδυνο της αιμοδοσίας, στην υποχρεωτική αναγραφή της βεβαιωμένης ομάρδος αίματος και του παράγοντος Ρέζους στην άστυνομική ταυτότητα όλων των ατόμων, για την οποία από το 1977 αγωνίστηκε ο κ. Λουρίδης, μαζί με τον τότε Αρχηγό της Αστυνομίας Πόλων κ. Θ. Τζιμα, στην ουσιαστική συμβολή των δημοσιογράφων και όλων των μέσων μαζικής ενημερώσεως γενικότερα για την τελειωτική λύση του προβλήματος της πλήρους επάρκειας αίματος στον τόπο μας και για την επιτυχία της εξορμήσεως της κυρίας Υφυπουργού: «Ανοιξη αιμοδοσίας για το άρρωστο παιδί».

Ο Καθηγητής κ. Λουρίδης, καταλήγοντας, έτόνισε: «Η συνειδητοποίησης του γεγονότος ότι η έθελοντική αιμοδοσία αποτελεί δείγμα πολιτισμού και ανθρωπιάς μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι συμβολίζει, κατά τον καλύτερο και ουσιαστικότερο τρόπο, την έννοια των ανθρωπών».

Ομίλησε στις 9. 3. στην αίθουσα διαλέξεων του Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. για την έθελοντική αιμοδοσία σε 140 Σπουδαστριες της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Αρσακείου, που παρακολούθησαν και προβολή ειδικής ταινίας, με επικεφαλής την κ. Διευθύντρια και τις Καθηγήτριες τους.

Ομίλησε στις 12/3, στην ίδια αίθουσα και για το ίδιο θέμα, σε 130 Σπουδαστριες της Ραλλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας.

Ομίλησε στις 14/3, για την συμβολή των εκπαιδευτικών στην κοινωνική πράξη της έθελοντικής αιμοδοσίας, σε όλους τους μετεκπαιδευόμενους (260) διδασκάλους της Μαρσαλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας.

Πρό της αιμοδοσίας 250 περίπου ατόμων της Ε' Επιθεωρήσεως Δημοτικής Εκπαιδεύσεως στο Μαρούσι (19/3).

χαίρετισε τους Εκπαιδευτικούς και τους Αιμοδότες και ανέπτυξε την Ιεραποστολική και έθναποστολική σημασία της πράξεώς τους.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΠΙΝΑ ΠΑΛΙΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Η Κεντρική Έφορεία Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ., μετά από εισήγηση του Προέδρου

της Καθ. κ. Λουρίδη και πολύμηνη προπαρασκευή, αποφάσισε να αποδώσει τις οφειλόμενες τιμητικές διακρίσεις σε πολλούς παλιούς και νέους συμπαράστατες της, που προσέφεραν έθελοντικά τις υπηρεσίες τους, που συνετέλεσαν στην επιτυχή διάδοση της ιδέας της έθελοντικής αιμοδοσίας, που βοήθησαν τον αγώνα του κ. Λουρίδη για την κατάργηση των «Ιδιωτικών Τραπεζών Αίματος» και στάθηκαν παρά το πλευρό του σε κάθε εξόρμησή του για τα σκοπούμενα της έθελοντικής προσφοράς αίμα-

ΚΑΤΙ ΝΕΟ!
Αυτή η κασέτα ΔΩΡΕΑΝ

σας έξηγει πώς θα μάθετε και σεις

Άγγλικά σε 3 μήνες

Έχετε γράψει άλλη φορά στο LINGUAPHONE; ☐ ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ

Linguaphone:
η νέα όπτικοακουστική μέθοδος βασισμένη στο ζωντανό διάλογο

Χάρη στις κασέτες και τους δίσκους, Άγγλοι, Γάλλοι, Γερμανοί, Ιταλοί... θα έρθουν στο σπίτι σας να σας διδάξουν τη γλώσσα τους μιλώντας σας και κάνοντάς σας να μιλάτε και σεις. Στους διαλόγους υπάρχουν κενά για να παίξετε τον ρόλο του ενός από τους συνομιλητές.

Αμέσως μετά ακούτε την σωστή απάντηση και κάνετε τη σύγκριση. Επαναλαμβάνετε όπου να απαντάτε τέλεια.

Αυτοί οι διάλογοι εύκολοι στην αρχή θα σας βοηθήσουν να εξοικειωθείτε πολύ γρήγορα με την δομή, το λεξιλόγιο και την προφορά της γλώσσας.

Την πρόδω σας στα γραπτά παρακολουθούν καθηγητές μας με τις γραπτές ασκήσεις που θα στέλνεται. Έτσι πολύ γρήγορα θα μιλάτε, θα γράφετε και θα σκέπτεσθε στην γλώσσα που μελετάτε.

37 γλώσσες
στη διάθεσή σας:
Άγγλικά-Γαλλικά-Γερμανικά
Ιταλικά-Ισπανικά-Ρωσικά
Αραβικά-Κινεζικά
-κλπ.

ΔΩΡΕΑΝ

Παρακαλώ στείλτε μου δωρεάν και χωρίς υποχρέωση μου, τον δίσκο σας-την κασέτα σας (σβήνεται το ένα από τα δύο) και το εικονογραφημένο αναλυτικό τεύχος σας. Η ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ Η...

Ερωκλείω δρχ. 10 σε γραμματόσημα.

ΟΝΟΜΑ.....

ΕΠΙΤΕΛΕΜΑ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....

ΤΗΛ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

ΕΠΙΘΕΤΟ.....

Linguaphone

ΑΘΗΝΑΙ: Πανεπιστημίου 10, τηλ. 3617.811

ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Τσιμισκή 68, τηλ. 232.370

τος και την επάρκειά της στον τόπο μας, ως και για την καθιέρωση της προτάσεως του κ. Λουρίδη για την υποχρεωτική αναγραφή - στην αστυνομική ταυτότητα κάθε ατόμου - της ομάδας αίματος και του παράγοντος Ρέζους, στα όποια ανήκει.

Έτσι, σε μία σεμνή και συγκινητική τελετή στην αίθουσα διαλέξεων του Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ., στις 2/3, ο Πρόεδρος της Κεντρικής Έφορείας Καθηγητής κ. Λουρίδης ανέλυσε την προσφορά κάθε Τιμωμένου προσώπου και επέδωσε ανώτατη ή ανώ-

Επίδοση χρυσού μεταλλίου αιμοδοσίας στον δ. Μπ. Μάρς.

Επίδοση χρυσού μεταλλίου αιμοδοσίας στον Γεν. Διευθ. Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Δ. Σαρφατή.

τερη τιμητική διάκριση (μετάλλιο έθελοντικής αιμοδοσίας και δίπλωμα) στους: ΔΕ Μπαρμπάρα Μάρς, κ.κ. Δ. Σαρφατή, Μ. Τεμπονέρα, Θ. Τζίμα, Κ. Γιαννημάρα, Χρ. Κεφάλα, Κ. Ξαρρή, Δ. Ξαφειρόπουλο, Ν. Κοντομήτρο, Γ. Βενιζέλο, Δ. Τζάννη, Δ. Τζωρτζίδη, κυρίες Θ. Βοίλα και Ν. Νικολάου, καθηγητές κυρίους Β. Κούρια, Άντ. Κωδούνη και Άντ. Παπαζαχαρίου, τούς κ.κ. Ίω. Κουσκουνά, Κ. Κοδέλλα, Άλ. Σάπκα, Γ. Φίλη, Δ. Δημόπουλο, Κ. Θώδα, Καθ. κ. Γ. Παπαευστα-

Επίδοση χρυσού μεταλλίου Αιμοδοσίας στον τ. Αρχηγό αστυνομίας πόλεων κ. Ι. Τζίμα.

γέλου, Υψηλ. κ. Ίω. Οικονομίδου και Μ. Κωνσταντουλάκη, την δίδα Έλ. Σπυροπούλου, τούς κ.κ. Κ. Άγγελιδη και Διον. Σταμέρη, τις κυρίες Έλ. Βαλλίδου, Έλ. Γούσια, Εύ. Κανίνια, Πολ. Κρινάκου και Β.

Επίδοση χρυσού μεταλλίου αιμοδοσίας στους καθηγητές κ.κ. Α. Κωδούνη και Β. Κούρια.

Επίδοση χρυσού μεταλλίου αιμοδοσίας στον τ. Γενικό Διευθυντή Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας κ. Κ. Θώδα.

Παπαδημητρίου, ως και σε 26 παλιές Έθελόντριες αδελφές.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Δ. Σαρφατής και ο Καθηγητής κ. Β. Κούριας έλαβαν τον λόγο για να συγχαρούν θερμότατα για τα επιτεύγματα του Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας και για να ευχαριστήσουν για την υψηλή τιμητική διάκριση που τους επέδωσε ο Πρόεδρος της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. Καθηγητής κ. Λουρίδης.

Την σεμνή τελετή παρηκολούθησε ο Πρόεδρος κ. Γ. Μαρίνος, ο Γεν. Γραμματέας Ναύαρχος κ. Γκ. Πετμεζάς, ο Άναπλ. Γεν. Γραμματέας κ. Λ. Καμπάνης, ο Σύμβουλος κ. Ίω. Ψημένος, τα μέλη της Κεντρικής Έφορείας Αιμοδοσίας και πολλοί Έρυθροσταυρίτες, Εκπαιδευτικοί και Δημοσιογράφοι.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ε.Ε.Σ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΤΟ ROTARY

Στις 21/3 τό Ρόταρυ Πειραιώς δεξιώθηκε τον πρώην Πρόεδρό του και Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. Τμήματος Πειραιώς κ. Χρ. Κεφάλα και τον Αντιπρόεδρο του Ε.Ε.Σ. Καθηγητή κ. Όρ. Λουρίδη, με την ευκαιρία της γιορτής του, για τό 1821. Τόν πανηγυρικό ξεφώνησε ο κ. Κεφάλας επάνω στη συμβολή του Βυζαντίου στην Παλιγγενεσία. Τόν λόγο έλαβε, για να κλίσει την συζήτηση που ακολούθησε, ο Καθηγητής κ. Λουρίδης, που περιέγραψε και τα γεγονότα εκείνα που απόλυτα δικαιολογούσαν τις απόψεις του όμιλητή και που ανταποκρίνονται και στις πεποιθήσεις σοφών Βυζαντινολόγων Καθηγητών, όπως οι Κ. Μπρεχιά, Σ. Ντίλ, Σ. Ράινχαλ και Στ. Ράνσιμαν, ότι η σύγχρονη Ελλάδα οφείλει πολύ περισσότερα στη σοφία του Χριστιανικού Βυζαντίου, παρά στις Αθήνες του Περικλέους και του Φειδίου.

Ο Ε.Ε.Σ. ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΑΛΚΟΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Στις 10/4 παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, Υπουργών, βουλευτών, Ακαδημαϊκών, καθηγητών Παν/μίου και πολλών Συμβούλων του Ε.Ε.Σ., έπιστημόνων, δημοσιογράφων και πλήθους κόσμου της αθηναϊκής κοινωνίας, που άσφυκτικά εγέμισαν την αίθουσα και τό υπέρω της Αρχαιολογικής Έταιρείας, ο Καθηγητής κ. Όρέστης Λουρίδης ξεφώνησε τόν πανηγυρικό λόγο της Έβδομάδος Σταυροφορίας κατά του Άλκοολισμού, με θέμα: «Τό οινόπνευμα ως «ήδονιστικό» και ό άλκοολισμός ως «κερκόπορτα» πρός παραστράτημα, έγκληματικότητα και αυτοκαταστροφή».

Μετά από εισήγηση της Προέδρου της Πανελληνίου Αντιαλκοολικής Σταυροφορίας Ιατρού κ. Ζωής Γαϊτάνου, που παρουσίασε με ένθουσιώδεις εκφράσεις τό παιδαγωγικό, κοινωνικό και έρυθροσταυρικό έργο του όμιλητού και αναφέρθηκε και στα πεπραγμένα του Σωματείου, ό κ. Καθηγητής όμιλησε για τό παμπάλαιο κοινωνιοφθόρο πρόβλημα του άλκοολισμού, διέγραψε την έκτασή του και πρότεινε θετικές λύσεις για την αντιμετώπισή του, σύμφωνα με τις προγραμματιστικές απόψεις σύγχρονων κοινωνιολόγων.

Έξετάζοντας τόν άλκοολισμό σάν κοινωνική νόσο, ό κ. Καθηγητής έρμήνευσε όλους εκείνους τούς παράγοντες που προδιαθέτουν τό άτομο πρός τόν πότο, και έτόνισε ότι ή έκ του οινόπνευματος τοξικομανία - όχι όλιγώτερο επικίνδυνη από εκείνη των «ναρκωτικών» - θεωρείται ένα από τά πιο επικίνδυνα, ύπουλα και πολλές φορές αχαλίνωτα πάθη, που οδηγούν σε ήθική και ψυχική κατάρπτωση, σε σωματική έκφύλιση, σε καταρράκωση και κατάρρευση, σε παραστράτηματα, σε έγκληματικότητα και σε τελική αυτοκαταστροφή, και μάλιστα της νεολαίας, ως και σε υποβάθμιση της άλκας τού έθνους.

Τελικά ό κ. Λουρίδης πρότεινε λύσεις θεραπείας του κακού και αναφέρθηκε στη δυνατότητα αποτελεσματικής βοήθειας της μεγάλης Έρυθροσταυρικής οικογένειας για την καταπολέμηση των έπιπτώσεων από τόν άλκοολισμό.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΑΝΑΔΕΥΞΗ

Ο Αντιπρόεδρος του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητας κ. Μιχάλης Παπαθασιλείου, σε συνεννόηση με τόν Θεολόγο Γυμνασιάρχη του Γυμνασίου Σκάλας Όρωπού κ. Χρήστο Γκότση, Έρυθροσταυρίτη, ό οποίος επί 25 χρόνια προσφέρει αίμα στο κέντρο Αιμοδοσίας μας που τόν τίμησε γι' αυτό με τό χρυσό του μετάλλιο - και την υπεύθυνη Καθη-

α) Έρυθροσταυρίτες μαθητές του Γυμνασίου Σκάλας Όρωπού έτοιμοι για την έξορμη της δειροφύτευσης.

β) Ο αντιπρόεδρος της Έφορείας του Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Μιχ. Παπαθασιλείου μαζί με την υπεύθυνη του Ε.Ε.Σ.Ν. του Γυμνασίου Όρωπού κ. Χριστίνα Σχίζα δίνει οδηγίες στους επικεφαλές των Έρυθροσταυριτών νέων μας για τη σωστή δειροφύτευση.

γ) Όργασμός δειροφύτεματος από τούς Έρυθροσταυρίτες μαθητές του Γυμνασίου Σκάλας Όρωπού. Η Έρυθροστ. κ. Β. Παπαθασιλείου με άλλην εκπαιδευτικό έπιτηροδόν τούς μικρούς Έρυθροσταυρίτες μας στό έργο τους.

Από την παρασημοφορία των δημοσιογράφων που δοθήσαν στον Έρανο του Ε.Ε.Σ., ή όποια έγινε σία Κεντρικά Γραφεία στις 22/12/1978, από άριστερά πρός τά δεξιά οι κ.κ. Γκ. Πετμεζάς, Γενικός Γραμματέας Ε.Ε.Σ., Σταύρος Ηλιάδης, Αρχισυνάκτης ΕΡΤ, Παντ. Αθανασιάδης, Προϊστάμενος Έξωτ. Έκπομπών ΕΡΤ, Γεώργιος Μαρίνος, Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ., Μενέλαος Δαφνής, Αρχισυνάκτης ΕΡΤ στό Α' Έθνικό Πρόγραμμα, Πέτρος Λαζαρίδης Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως, Λεωνίδας Καμπάνης, Άναπλ. Γεν. Γραμματέας Ε.Ε.Σ., Γεώργιος Δ. Γατόπουλος Προϊστάμενος Τύπου Ε.Ε.Σ.

γήτρια κυρία Χριστίνα Σχίζα - Κοτρώνη, μετέθε στον Όρωπό, όπου 247 Έρυθροσταυρίτες μαθητές φυτέψανε 400 δειροβύλλια στις 16/3. Τά 125 φυτεύθηκαν στο Σχολικό χώρο και τά υπόλοιπα σε διάφορους κοινοτικούς χώρους. (εικ. 1, 2, 3).

Ο κ. Αντιπρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν. με την Έρυθροσταυρίτισσα σύζυγό του θά μεταβούν σε λίγες μέρες και στην Άνω Βούλα, όπου θά πρωτοστατήσουν σε νέα μεγάλη έκτασως δειροφύτευση.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΜ. Θ/ΝΙΚΗΣ

Στις 21/1 τό Τμήμα Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης ώργάνωσε στη Λέσχη Αξιωματικών εορτή για να τιμήσει τη Διπλωματούχο Διευθ. Αδελφή δίδα Αικατερίνη Σαγκούνη, που συνταξιοδοτήθηκε.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος κ. Έμ. Κολνούσας μιλήσε με έξαρση για τό έργο της και για την πολύτιμη προσφορά της στην Πατρίδα και στον Έρυθρό Σταυρό. Η Έθελ. Αδελφή δ. Λένα Μαγιάκου ευχαρίστησε την δ. Σαγκούνη από μέρους των Α/φών του Τμήμ. Θεσσαλονίκης και ή ποιήτρια δ. Νανά Κοντού άπάγγειλε ποιήμά της ειδικά γραμμένο για την άπερχόμενη Διευθύνουσα.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ
ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ
(Διά μέσου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος)

ΑΘΗΝΑ

Γυμνάσια:

Τό ΣΤ' Γυμνάσιο 'Αρρένων 'Αθηνών από 1 δέμα με γραφ. ύλη στά Δημ. Σχολεία Κάτω Βροντούς, Βώλακος Δράμας και Καταρράκτου 'Αρτας.

Τό Ζ' Λύκειο και Γυμνάσιο Θηλέων 'Αθηνών 33 δέματα με τρόφιμα, ιματισμό και γραφ. ύλη στά Δημ. Σχολ. Πρωτοπαπλά, 'Ανω Πεδινών Δωδώνης, Μονοδενδρίου 'Ιωαννίνων και 'Αγγιαδακίου Μίνας Λακωνίας.

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Γαλατσίου 1 δέμα με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. 'Οχυροῦ Δράμας.

Τό Λύκειο Πατάγων 30 χαρτοκιβώτια με διάφορα είδη στο Δημ. Σχολ. 'Αρίστης 'Ιωαννίνων.

Δημ. Σχολεία:

Τό 108ο Δημ. Σχολ. 'Αθηνών 30 δέματα με είδη βοήθειας στά Δημ. Σχολ. Μύλων 'Ολυμπίας, Νεοχωρακίου 'Αρτας, Μουσούρων Μεσολογίου και 'Ανω Ποταμίας Γρανίτσας Εύρυτανίας.

Τό 137ο Δημ. Σχολ. 'Αθηνών 1.250 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.Ν.

'Ιδιωτ. Σχολεία:

'Η 'Ιόνιος Σχολή 9 σάκκους με είδη βοήθειας στο Δημ. Σχολ. Κάτω 'Ορεινής Σεργών και 5 δέματα στο Δημ. Σχολ. Χώμορης Ναυπακτίας.

Τό 'Ιδ. Δημ. Σχολ. 'Αννας Π. Κρουσταλλάκη Κ. Πετραλώνων 9 δέματα με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. Σκατσοκαμπίου 'Εμπεσού Βάλτου.

Τό 'Ιδ. Δημ. Σχολ. Μερόπης Χατζήμπεη Ν. Φιλαδελφείας 7 σάκκους με ιματισμό και γραφ. ύλη στο Δημ. Σχολ. Μανωλιάσας 'Ιωαννίνων.

Τό 'Ιδ. Σχολ. 'Ισραηλιτικής Κοινότητας 'Αθηνών 8 χαρτοκιβώτια με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. Γοργιανών Εύρυτανίας.

Τό 'Ιδ. Δημ. Σχολ. 'Αγ. Κωνσταντέα 'Αθηνών 25 θρανία στο 7ο Δημ. Σχολ. Περιστερίου 'Αθηνών.

Νηπιαγωγεία:

Τό 8ο Νηπιαγωγείο Καλλιθέας 3 δέματα με χρήσιμα είδη στο 1ο ειδικό σχολείο 'Αθηνών.

Δημ. Σχολεία:

Τό 13ο Δημ. Σχολ. Πειραιά 1.200 δρχ. για τόν έρανο Ε.Ε.Σ.

Τό 3ο Δημ. Σχολ. Δραπετσώνας 20 δέματα με είδη βοήθειας στο Δημ. Σχολ. Νεοχωρακίου 'Αρτας.

ΑΤΤΙΚΗ

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Μάνδρας (4η τάξη) 500 δρχ. για σεισμοπαθείς Θεσ/νίκης.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Μεγάρων από 8 δέματα με τρόφιμα και ιματισμό στά Δημ. Σχολ. Νεοχωρακίου 'Αρτας και κάτω Μουσονίτσας Παρνασσίδας.

'Ιδιωτ. Σχολεία:

Τά 'Εκπ/ρια Κ. Μάνεση Ν. 'Ηρακλείου 11 δέματα με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. 'Αράτου Κομοτηνής.

Τό Νηπιαγωγείο Δόμνας Νικολαΐδου - Λουδάρου Γλυφάδας 23 δέματα με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. Σιδίτσας Εύρυτανίας.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Ματαράγκας Αιτ/νίας 874 δρχ. στον Έρανο Ε.Ε.Σ.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Τσόπελα Πραμάντων 'Ιωαννίνων 300 δρχ. για τόν Έρανο Ε.Ε.Σ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Δημ. Σχολεία:

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Φιλιατρών Μεσσηνίας 475 δρχ. για τούς σεισμοπαθείς Θεσ/νίκης.

Τό Δημ. Σχολ. Λεωνιδίου Κυνουρίας 1.620 δρχ. για τόν Έρανο Ε.Ε.Σ.

'Ο Έρυθρ. Γιώργος Κοντογιάννης μαθητής 2ου Δημ. Σχολ. Κρανιδίου 'Ερμιονίδας 1.000 δρχ. για άπορα παιδιά.

ΝΗΣΙΑ ΙΟΝΙΟΥ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Κερκύρας Αιτωλ/νίας.

678 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.Ν.

ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Γυμνάσια:

Τό 'Ιπποκράτειο Γυμνάσιο Κω 4.020 δρχ. για τόν Έρανο Ε.Ε.Σ.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Μελάνων Νάξου 350 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.Ν.

Τό Δημ. Σχολ. Πλάκας Μήλου 11 δέματα με είδη βοήθειας στά Δημ. Σχολ. 'Αγ. Θεοδώρων Βάλτου και Μεσοχωρίου Δράμας.

ΚΡΗΤΗ

Γυμνάσια:

Τό Λύκειο Θηλέων 'Ιεραπέτρας 1 δέμα με 29 μορφωτικά βιβλία στο Δημ. Σχολ. Σκρά Παιονίας.

Τό Γυμνάσιο Νεαπόλεως Λασιθίου 1.000 δρχ. για άρρωστο βαρειά μαθητή, που χρειάζεται έγχειρηση στο έξωτερικό.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Χουμερίου 'Ηρακλείου 2 δέματα με ιματισμό στο Δημ. Σχολ. Δασωτού Δράμας.

Τό Δημ. Σχολ. Δαφνών 'Ηρακλείου 110 δρχ. για τόν Έρανο Ε.Ε.Σ.

Τό Δημ. Σχολ. 'Αγιάς Χανίων 350 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.

Τό Δημ. Σχολ. Ροδωπού Κισσάμου Χανίων 290 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.

Τό Δημ. Σχολ. Νέας 'Ανατολής 'Ιεραπέτρας 500 δρχ. για τόν Έρανο Ε.Ε.Σ. και 10 δέματα με διάφορα είδη στο Δημ. Σχολείο Παλαιομανίνας 'Αγρινίου, Νεράϊδας Εύρυτανίας, Σκρά Παιονίας και 'Αγ. Βλασίου Τριχωνίδας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

'Ο Σουηδός Φύλληνας κ. Rudolf Nargath 500 δρχ. για φτωχά παιδιά.

'Ο Έρυθρ. Κυριάκος Παπαγεωργίου από τά Κουφάλια Θεσ/νίκης, 100 δρχ. για τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.Ν.

'Η Κα Μαρία 'Απέργη, από την 'Αθήνα, 1 χαρτοκιβώτιο με χρήσιμα είδη στο Δημ. Σχολ. Σιταραλώνων Αιτωλ/νίας.

'Η Κα Φωτεινή Χατζηστρατή, από τη Ρόδο, 1 δέμα με ιματισμό στο Δημ. Σχολ. Πηγών Δράμας.

'Η Κα Ξένη Λιακοπούλου, από τη Ρόδο, 1 δέμα με ιματισμό στο Δημ. Σχολ. Πηγών Δράμας.

Οί 'Ερυθρ. μαθήτριες του Δημ. Σχολ. Νέας 'Ανατολής 'Ιεραπέτρας Κρήτης Κατίνα και Νυφούλα 'Αννελάκη 1 δέμα με είδη βοήθειας σε οικογένεια του χωριού Βασιλείς Εύρυτανίας.

(άπ' ευθείας)

ΑΘΗΝΑ

Γυμνάσια:

Τό Α' Τοσίτσειο Λύκειο Θηλέων 'Αρσακείου 'Εκάλης γραφ. ύλη, βιβλία, παιχνίδια στο Δημ. Σχολ. Χώρας Σαμοθράκης, χρήματα, γλυκίσματα και τρόφιμα στο Γηροκομείο Μοσχάτου.

Δημ. Σχολεία:

Τό 63ο Δημ. Σχολ. 'Αθηνών τρόφιμα αξίας 6.500 δρχ. στά «Σπίτια Γαλήνης» 'Αγ. 'Ανδρέου και 'Αγ. Μάρκου και σε γέροντες της περιοχής του, 2.000 δρχ. σε άπορες οικογένειες, 200 δρχ. στην Ένωση Πολυτέκνων, 2 δέματα με γραφ. ύλη στο Δημ. Σχολ. Κεραμίτσας Θεσπρωτίας, Κοιν. ιματισμό σε φτωχούς μαθητές, χρήματα στην Έξωτ. 'Ιεραποστολή.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. 'Ηλιουπόλεως 14.800 δρχ. σε 'Εράνους και φιλανθρωπικούς σκοπούς, 60 δέματα με τρόφιμα στο Γηροκομείο Χ.Α.Ν. της πόλεως, 5 χαρτοκιβώτια με ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. 'Ολυμπίας, 20 δέματα με τρόφιμα και ρουχισμό σε φτωχές οικογένειες, 2 χαρτοκιβώτια με κοιν. παιδικά είδη στά άνάπηρα παιδιά Π.Ι.Κ.Π.Α. Βούλας.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης 6 χαρτοκιβώτια με ρουχισμό, γραφ. ύλη και παιχνίδια στο Δημ. Σχολ. 'Αγριλογούνου Μεσσηνίας.

'Ιδιωτ. Σχολεία:

Τά 'Εκπ/ρια «Μορφωτική» Χιλανδρίου τρόφιμα και 40 κοιν. κουβέρτες σε πλημυροπαθείς Αιγάλεω και Κορυδαλλού Πειραιά, 16.800 δρχ. σε όρφανοτροφείο και ιδρύματα φτωχών κοριτσιών, 2.028 δρχ. σε 'Εράνους, 3.650 δρχ. σε φτωχές οικογένειες, 3.000 δρχ. σε άρρωστους, δώρα στά παιδιά του Π.Ι.Κ.Π.Α., ρουχισμό αξίας 23.860 δρχ. στο Γη-

ροκομείο 'Αθηνών και στο «Σπίτι γερόντων» 'Αγ. Σοφίας Ψυχικού, ρουχισμό στο Δημ. Σχολ. Ζερβού Πρεβέζης.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Γυμνάσια:

Τό Β' Γυμνάσιο Θηλέων Νικαίας ρουχισμό, τρόφιμα κλπ. αξίας 43.500 δρχ. σε φιλανθρωπικά ιδρύματα της πόλεως.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. 'Αγ. Δημητρίου Πειραιά τρόφιμα στο «Σπίτι Γαλήνης» της περιοχής, χρήματα σε φτωχά παιδιά.

'Ιδιωτ. Σχολεία:

Τό «Μιχαλοπούλειο» 'Εκπ/ριο Εύαγ. Πλαφουντζή Πειραιά δώρα και χρήματα στο 'Ορφανοτροφείο «'Αγ. Τριάδας» 'Εκάλης, δώρα ρουχισμό στο Χατζηκυριάκειο 'Ορφανοτροφείο, δέματα με χρήσιμα είδη στά χωριά Μηλίες και Νεοχωράκιο 'Αρτας και εβδομαδιαία χρηματική βοήθεια σε άρρωστο παιδί.

ΑΤΤΙΚΗ

Γυμνάσια:

Τό Λύκειο Μεγάρων 2.500 δρχ. στον Έρανο της αγάπης, γραφ. ύλη, ρουχισμό και παιχνίδια σε όρφανοτροφεία.

Παρακαλούμε, σχεδιάστε μας έδω κάτι και στείλτε το μας

Σας άρrose, να σχεδιάσετε:

Εμπρός, άφρον, Σχεδιάστε άμεσα πάνω κάτι σ' αυτόν το χώρο και στείλτε το μας. Θά είναι ίσως τό έκενημά σας γιά έναν νέο κόσμο, γάγκο.

Αν υπ, θά θέλαμε να σας γράψουμε: Πάρτε ένα μολύβι είτε ένα στυλό, κανόν ή διαρεια, και σχεδιάστε στον λευκό χώρο ό,τι θέλετε: Ένα έντρο, τό σπίτι σας, έναν φίλο σας, κάτι φανταστικό, αδιόφορο τι...

Έτσι και άν τό σχέδιό σας έχη άδυναμία, θά λάβετε ένα γράμμα μας με ελπίδα και με υποδείξεις γιά να άναπτύξετε και να σταθεροποιήσετε γρήγορα τίς ικανότητές σας.

Μαζί θά λάβετε και ένα πολύτιμο ένσημο με τίτλο: γιά τό μαθημάτά μας σχεδίου - ζωγραφικής δι' έλληλογραφίας, κανόν τό θέλησετε, θά σας πάνουν να περάσετε πολύ σύντομα από τό συντημένο έρωτηγικό σκετς-σπονο στο γράφ και θετικό σχεδίασμα του έλληνημένου καλλιτέχνη.

Θά γνωρίσετε τό τόσο ένδιαφέροντα τεχνικό μέσο και τό μαθητικό σχεδίου και ζωγραφικής και γρήγορα τό σχέδιό θά γίνη γιά σας τό μέσο έκφράσεως της προτίμησής σας.

ΑΒΟ
ΣΧΟΛΗ ΣΧΕΔΙΟΥ - ΣΟΓΡΑΦΙΚΗΣ
'Αθήνα: Πανεπιστημίου 10, Τ.Τ. 134, Τηλ 3617.011
Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 68, Τηλ. 292.370

ΟΝΟΜΑ.....
ΕΠΙΘΕΤΟ.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ..... Τ.Τ..... ΤΗΛ.....
ΑΙΣΧΟΛΙΑ.....
Γιά κάτι πόν 10 έτών (άλλοι)..... ΕΡ. 5/79
Έστωκλείστε δρχ. 5 σε γραμματοσήμα

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Νέας Περάμου χρήματα και γραφ. ύλη στά Δημ. Σχολ. Νέας Έκκλησούλας και Κατοίμπαλι Αρκαδίας.

ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Μυρίκης Εύρυτα- νίας 170 δρχ. στόν Έρανο Ε.Ε.Σ.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Αγ. Κωνσταντί- νου Αργινίου παιδ. βιβλία και γραφ. ύλη στά Δημ. Σχολ. Καστανούλας, Κερασιάς και Αγ. Δευτέρας Αργι- νίου.

Τό Δημ. Σχολ. Ν. Ύψηλάντου Λειβαδιάς δώρα στο όρφανοτροφείο της πόλεως.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Δημ. Σχολεία:

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Βόλου, δοθήθεια σε φτωχούς μαθητές, δώρα σε φιλαν- θρωπικά ιδρύματα, 1.300 δρχ. στόν Έρανο της αγάπης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Αργους Όρεστια- κού (τάξ. Α3 και Β) δώρα, τρόφιμα και γλυκά στο όρφανοτροφείο της πό- λεως, τρόφιμα σε άπορους οικογένειες.

Τό Γυμνάσιο Ν. Μαδύτου (τάξ. Α) είδη σε άπορους οικογένειες.

Τό Γυμνάσιο Καστοριάς 7.050 δρχ. σε άρρωστο παιδί για έγχειρηση στο έξωτερικό.

Τό Γυμνάσιο Έρισοῦ Χαλκιδι- κής χρήματα σε άπορα παιδιά.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Λευκῶνος Σεργῶν τρόφιμα και ρουχισμό σε άπορους οί- κογένειες.

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Ν. Πέτρας Σε- ρῶν δέματα βοήθειας σε άπορους οίκο- γένειες.

Τό 1ο Δημ. Σχολ. Ν. Ζίχνης Φυλ- λίδας χρήματα και σχολ. είδη σε άπορα παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Λιμνοτόπου Πολυ- κάστρου Παιονίας 450 δρχ. στόν Έρανο της αγάπης, 250 δρχ. σε όρ- φανά παιδιά, 250 δρχ. σε άρρωστο.

Τό 4ο Δημ. Σχολ. Νάουσας ρουχι- σμό αξίας 2.500 δρχ. σε φτωχούς μα- θητές, τρόφιμα αξίας 700 δρχ. σε

άπορη οικογένεια, 1.500 δρχ. σε οίκο- τροφείο της πόλεως.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Γυμνάσια:

Τό Β' Γυμνάσιο Αρρένων Τριπό- λεως 1.400 δρχ. στόν Έρανο Ε.Ε.Σ.

Τό μικτό Γυμνάσιο Κρανιδίου δώρα στο 1ο Δημ. Σχολ. της πόλεως.

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Σπάρτης χρήματα, τρόφιμα και ρουχισμό σε φτωχές οικογένειες της πόλεως.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Περιγαλιού Κο- ρινθίας τρόφιμα κ.λ.π. σε φτωχές οί- κογένειες και μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Καθασίων Ήλείας είδη στο Δημ. Σχολ. Κέντρου Ήλείας και 500 δρχ. στα προσφυγόπαιδα Κύ- προν.

ΕΥΒΟΙΑ

Γυμνάσια:

Τό Γυμνάσιο Θηλέων Χαλκίδος τρόφιμα και χρήματα σε φτωχούς και άρρώστους.

Τό Γυμνάσιο Καρύστου 1.000 δρχ. στο Όρφανοτροφείο «Φιλοθέη ή Αθηναία» Αγ. Παρασκευής Αττι- κής.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Αύλωναρίου Κύμης χρήματα, ρουχισμό και τρόφιμα σε όρφανούς μαθητές.

ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δημ. Σχολεία:

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου είδη στα άκριτικά φυλάκια.

Τό Δημ. Σχολ. Αγ. Ευστρατίου Λέσβου χρήματα σε άπορους μαθητές.

Τό Δημ. Σχολ. Τρύγωνα Λέσβου χρήματα και είδη σε φτωχές οίκογέ- νειες και παιδιά.

Τό Δημ. Σχολ. Μεσαριάς Θήρας τρόφιμα και γλυκίσματα αξίας 800 δρχ. στο πτωχοκομείο του νησιού, χρήματα σε σεισμόπληκτους Θεσ/νί- κης, 350 δρχ. για άνεγερση Ίερ. Ναού και 750 δρχ. στόν Έρανο της αγάπης.

ΝΗΣΙΑ ΙΟΝΙΟΥ

Δημ. Σχολεία:

Τό 2ο Δημ. Σχολ. Αργοστολίου

γεῦμα, γλυκίσματα κ.λ.π. στο Γηροκο- μείο της πόλεως, 450 δρχ. στόν Έρανο της αγάπης, ρουχισμό, τρόφιμα, χρέ- ματα σε άπορους οικογένειες.

Τό Δημ. Σχολ. Χλωμού Κερκύρας είδη σε φτωχούς και άρρωστους μα- θητές.

ΚΡΗΤΗ

Γυμνάσια:

Τό Β' Γυμνάσιο Θηλέων Χανίων δέματα βοήθειας σε μαθητές όρεινου χωριού και δώρα, παιχνίδια, βιβλία στο Όρφανοτροφείο της πόλεως.

Τό Γυμνάσιο Νεαπόλεως Κρήτης τρόφιμα σε φτωχές οικογένειες, ρου- χισμό σε άρρώστους, χρήσιμα είδη στις φυλακές της πόλεως, 1.000 δρχ. στην Ένωση φίλων των πολυτέκνων, ρουχισμό και παιχνίδια σε άρρωστο κοριτσάκι.

Δημ. Σχολεία:

Τό Δημ. Σχολ. Χουμερίου Ήρα- κλείου Κρήτης από 1 δέμα με σταφίδα στα Δημ. Σχολ. Στίβου και Σχολαρίου Θεσ/νίκης, 500 δρχ. σε 15χρονο παιδί για έγχειρηση στο έξωτερικό, 200 δρχ. σε φτωχές οικογένειες Αστρους Κυ- νουρίας.

Ίδιωτ. Σχολεία:

Τό Ίδ. Σχολ. Χρυσ. Μπουρλώτου Ήρακλείου Κρήτης χρήματα σε άρ- ρωστο παιδί για έγχειρηση στο έξ- ωτερικό.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣ- ΤΑΥΡΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΣΧΟ- ΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1977 - 1978

Η Έπιτροπή άπονομής Βραβείων για την καλύτερη Έρυθροσταυρική δραστη- ριότητα των σχολικών ομάδων Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος σχολικού έτους 1977 - 1978 άπένειμε τά παρά κάτω Βραβεία:

1) Α' ΒΡΑΒΕΙΟ 5.000 δρχ. στις ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολείου Σταθμού Κα- λού Νερού Τριφυλλίας.

2) Β' ΒΡΑΒΕΙΟ 3.000 δρχ. στις ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. του Λυκείου Θηλέων Ίεράπετρας Κρήτης.

3) Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ 2.000 δρχ. στις ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολείου Αγ. Θωμά Θησών.

4) Βραβείο από ένα επίτοιχο μεταλλικό σχολικό φαρμακείο, με σχετικό Δίπλωμα, στις Έρυθροσταυρικές ομάδες των παρά κάτω Σχολείων, για την αξιόλογη δραστη- ριότητά τους:

1) Α' Λυκ. Θηλ. Αγ. Αναργύρων Ατ-

τικής, 2) Β' Λυκ. Θηλ. Πειραιώς, 3) Γυμν. Αμοργού, 4) Γυμν. Θηλ. Καλαμάτας, 5) 1ου Δημ. Σχολ. Αθηνών, 6) 5ου Δημ. Σχολ. Καισαριανής, 7) 2ου Δημ. Σχολ. Χο- λαργού, 8) 9ου Δημ. Σχολ. Αμαρουσίου, 9) 6ου Δημ. Σχολ. Καλλιθέας, 10) Δημ. Σχολ. Κακαβιά Αργινίου, 11) Δημ. Σχολ. Αγιοφύλλου Καλαμπάκας, 12) Δημ. Σχολ. Καλογριανής Καλαμπάκας, 13) 14ου Δημ. Σχολ. Λαρίσης, 14) 17ου Δημ. Σχολ. Λα- ρίσης, 15) Δημ. Σχολ. Καλού Νερού Φαρ- σάλων, 16) 6ου Δημ. Σχολ. Τρικάλων, 17) Δημ. Σχολ. Τσόπελα Πραμάντων Ίωαννί- νων, 18) Δημ. Σχολ. Καλλιθέας Κονίτης, 19) Δημ. Σχολ. Ίσθμιας Κορίνθου, 20) Δημ. Σχολ. Λεωνιδίου Κυνουρίας, 21) 1ου Δημ. Σχολ. Τριπόλεως Μαντινείας, 22) Δημ. Σχολ. Πεύκου Βιάννου Ήρακλείου Κρήτης, 23) 1ου Δημ. Σχολ. Ίεραπέτρας Κρήτης, 24) 2ου Δημ. Σχολ. Ίεραπέτρας Κρήτης, 25) 3ου Δημ. Σχολ. Ίεραπέτρας Κρήτης, 26) Δημ. Σχολ. Καλαματίας Ίε- ραπέτρας Κρήτης, 27) Δημ. Σχολ. Ν. Ανα- τολής Ίεραπέτρας Κρήτης, 28) 2ου Δημ. Σχολ. Σητείας Κρήτης, 29) Δημ. Σχολ. Καρπάθου, 30) Δημ. Σχολ. Καλλονής Λέ- σβου, 31) 4ου Δημ. Σχολ. Χίου, 32) 6ου Δημ. Σχολ. Χίου, 33) Δημ. Σχολ. Περιό- λλου Κερκύρας, 34) 1ου Δημ. Σχολ. Λη- ξουρίου Κεφαλληνίας, 35) 1ου Δημ. Σχολ. Αίγιου Αιγιαλείας, 36) 2ου Δημ. Σχολ. Αίγιου Αιγιαλείας, 37) 8ου Δημ. Σχολ. Αίγιου Αιγιαλείας, 38) 9ου Δημ. Σχολ. Αίγιου Αιγιαλείας, 39) Δημ. Σχολ. Ακρά- τας Αιγιαλείας, 40) Δημ. Σχολ. Διακοπτού Αιγιαλείας, 41) Δημ. Σχολ. Καλαμιάς Αί- γιαλείας, 42) Δημ. Σχολ. Κουλούρας Αί- γιαλείας, 43) Δημ. Σχολ. Μαυρικίου Αί- γιαλείας, 44) Δημ. Σχολ. Πατάνου Αί- γιαλείας, 45) Δημ. Σχολ. Πτέρης Α' Αί- γιαλείας, 46) Δημ. Σχολ. Ροδόδαφνης Αί- γιαλείας, 47) Δημ. Σχολ. Σουλιδαιωνικών Αιγιαλείας, 48) Δημ. Σχολ. Τεμένης Αί- γιαλείας, 49) Δημ. Σχολ. Αλεσχωρίου Διδυμοτείχου, 50) Δημ. Σχολ. Αγίας Κυ- δωνίας Χανίων, 51) 3ο Δημ. Σχολ. Αμφι- λοχίας, 52) Δημ. Σχολ. Αλευράδας Αμφι- λοχίας, 53) Δημ. Σχολ. Πύλης Αμφιλο- χίας, 54) Δημ. Σχολ. Παλιαμπέλων Γιαν- νοπούλου Αμφιλοχίας, 55) Δημ. Σχολ. Δραμίσσας Έμπεσου Αμφιλοχίας.

5) Δίπλωμα Τιμητικής Διακρίσεως στις Έρυθροσταυρικές ομάδες των παρά κάτω Σχολείων, που ή δράση τους ήταν πολύ ικανοποιητική:

1) 1ου Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης Αθη- νών, 2) 47ου Δημ. Σχολ. Πατρών, 3) Δημ. Σχολ. Γκρέχα Αιγιαλείας, 4) Δημ. Σχολ. Δαφνών Αιγιαλείας, 5) Δημ. Σχολ. Παρα- λίας Πατάνου Αιγιαλείας, 6) Δημ. Σχολ. Περιθωρίου Αιγιαλείας, 7) Δημ. Σχολ. Σελινούτσας Αιγιαλείας, 8) Δημ. Σχολ. Τράπεζας Αιγιαλείας.

6) Έπαινο, με σχετικό Δίπλωμα στις Έρυθροσταυρικές ομάδες των παρά κάτω Σχολείων, που ή δράση τους ήταν ικανο- ποιητική:

1) Δημ. Σχολ. Παλαιοχωρίου Καλαμ- πάκας, 2) Δημ. Σχολ. Αρμένων Σητείας Κρήτης, 3) Δημ. Σχολ. Αδόθου Αιγια- λείας, 4) Δημ. Σχολ. Αιγίρας Αιγιαλείας, 5) 3ου Δημ. Σχολ. Αίγιου, 6) 4ου Δημ. Σχολ. Αίγιου, 7) 5ου Δημ. Σχολ. Αίγιου, 8) 6ου Δημ. Σχολ. Αίγιου, 9) 7ου Δημ. Σχολ. Αίγιου, 10) Δημ. Σχολ. Αίγιων Αι- γιαλείας, 11) Δημ. Σχολ. Αμπελοκήτων Χρυσανθίου Αιγιαλείας, 12) Δημ. Σχολ. Άνω Διακοπτού Αιγιαλείας, 13) Δημ. Σχολ. Αχλαδιάς Αιγιαλείας, 14) Δημ. Σχολ. Βελλάς Αιγιαλείας, 15) Δημ. Σχολ. Βουτοίμου Αιγιαλείας, 16) Δημ. Σχολ. Δημητροπούλου Αιγιαλείας, 17) Δημ. Σχολ. Διγελωτικών Αιγιαλείας, 18) Δημ. Σχολ. Έλαιῶνος Αιγιαλείας, 19) Δημ. Σχολ. Έλκας Αιγιαλείας, 20) Δημ. Σχολ. Έξοχης Αιγιαλείας, 21) Δημ. Σχολ. Ζα- ρούχλης Αιγιαλείας, 22) Δημ. Σχολ. Κα- θολικού Αιγιαλείας, 23) Δημ. Σχολ. Κάτω Πτέρης Αιγιαλείας, 24) Δημ. Σχολ. Κερυ- νείας Αιγιαλείας, 25) Δημ. Σχολ. Κούμα- ρης Αιγιαλείας, 26) Δημ. Σχολ. Κουνινās Αιγιαλείας, 27) Δημ. Σχολ. Κρήνης Αί- γιαλείας, 28) Δημ. Σχολ. Μελισίων Αί- γιαλείας, 29) Δημ. Σχολ. Νικολέικων Αί- γιαλείας, 30) Δημ. Σχολ. Όάσεως Αιγια- λείας, 31) Δημ. Σχολ. Παρασκευής Αιγια- λείας, 32) Δημ. Σχολ. Σελιάνας Αιγια- λείας.

7) Στήν Έπιθεώρηση Δημ. Έκπαιδευ- σεως Αμφιλοχίας 10 επίτοιχα μεταλλικά σχολικά φαρμακεία, για επίδραση της Έρυθροσταυρικής δραστηριότητας των Σχολείων της Περιφέρειας της, για να δια- νείμει κατά την κρίση της.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Οί εκθέσεις των Σχολείων για τόν προκηρυχθέντα Διαγωνισμό Έρυ- θροσταυρικής δράσεως σχολ. έτους 1978 - 1979 να συνοδεύονται και από χαρακτηριστικές φωτογραφίες και άλλα στοιχεία (ευχαριστήρια, δημοσιεύματα κ.λ.π.), που θα μπο- ρούσαν να διευκολύνουν την Έπι- τροπή στην κρίση της.

ΑΣΙΕΠΑΙΝΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Οί Έρυθροσταυρικές μαθητές του Μικτού Γυμνασίου Κολωνού - Αθηνών πήραν την πρωτοβουλία και προτείνουν σε κάθε Σχολείο της χώρας την πραγματοποίηση δια- φόρων εκδηλώσεων (θεατρικές - παραστάσεις, συναυλίες, λαχειο- φόρες αγορές κ.ά.) με σκοπό την ενίσχυση του Έρυθρού Σταυρού στο έργο του (π.χ. ίδρυση ειδικής

πτέρυγας στο Νοσοκομείο του Ε.Ε.Σ., αγορά άσθενοφόρου αυτο- κινήτου κ.λ.π.).

Οί Έρυθροσταυρικές μαθητές των διαφόρων Σχολείων της Χώρας μπορούν, (διά του Περιοδικού Ε.Ε.Σ. Νεότητος) να ανταλλάξουν ιδέες και προτάσεις, σχετικές με την μελλοντική Έρυθροσταυρική δράση τους.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

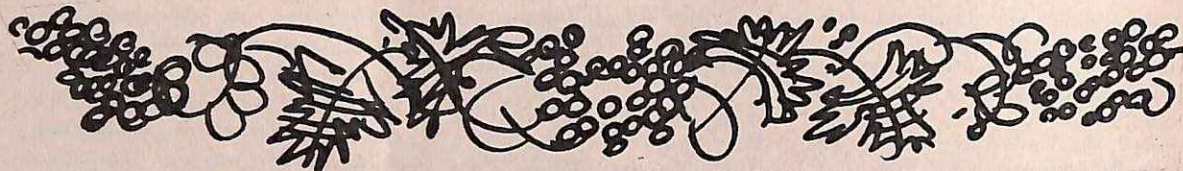
Οί Έρυθροσταυρικές μαθητές: α) του Β' Γυμνασίου Αρρένων Αργι- νίου συγκέντρωσαν και πρόσφεραν για ενίσχυση άρρωστης μαθήτριας Γυμνασίου της περιφέρειάς τους 23.000 δρχ. και γι' αγορά καρτών της UNICEF 9.000 δρχ. 6) του 3ου Δημ. Σχολείου Ζωγράφου Αθηνών, για έγ- χείρηση στο Λονδίνο ενός 25χρονου τυφλού νέου από τό Χρυσόχωρι Νέ- στου 24.000 δρχ., αποδειχοντας έτσι τά ευγενικά τους αισθήματα και την έμπρακτη προσήλωσή τους στα ύψηλά Έρυθροσταυρικά ιδανικά της αγάπης και της ανθρωπιστικής αλληλεγγύης.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ Ε.Ε.Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στίς 7/4 σάν εκδήλωση για τό Διεθνές Έτος του Παιδιού, συγκεν- τρώθηκαν με επί κεφαλής τους δα- σκάλους, αντιπροσωπείες των Έρυ- θροσταυριτών μαθητών των Δημο- σίων και ιδιωτικών Σχολείων της Β' εκπαιδευτικής περιφέρειας Δημοτι- κής εκπαίδευσεως οί όποιοι άνήκουν στο τμήμα Πειραιώς του Ε.Ε.Σ.

Η προϊσταμένη επιθεωρητής της περιφέρειας κ. Παναγιώτα Παπαδά- του παρέδωσε, εκ μέρους των Σχο- λείων, στόν πρόεδρο του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Πειραιώς κ. Χρί- στο Κεφάλα 227 δέματα με γραφική ύλη, ιματισμό, τρόφιμα κ.ά. για να διανεμηθούν στα Δημοτικά Σχολεία των όρεινων παραμεθωρίων περιοχών Φλώρινας, Καστοριάς και Νεστορίου. Για τό σκοπό των σχολικών κοινοτή- των του Ε.Ε.Σ. και της αποστολής των δεμάτων μίλησε ο Πρόεδρος κ. Χρί- στος Κεφάλας.

Ο παρευρισκόμενος αναπληρωτής Γεν. Γραμματέας του Ε.Ε.Σ. κ. Λεω- νίδας Καμπάνης ευχαρίστησε και συνεχάρη όλους όσους εργάζονται για την νεότητα του Ε.Ε.Σ. στόν Πειραιά.

Μετά την θαυματουργική εύρεση της ιερής εικόνας της Παναγίας, εύλαβείς μοναχοί και διάφοροι προσκυνητές από τις γύρω περιοχές άρχισαν να συγκεντρώνουν προϊόντα της γης και κυρίως λάδι για να τα μεταπουλήσουν κ' έτσι να συγκεντρώσουν χρήματα για την ανοικοδόμηση Μονής.

Μπροστά λοιπόν στο σπήλαιο, η μύλων το ίδιο το σπήλαιο των 30 μέτρων βάθους και πλάτους 60 διασκευάστηκε σε παρεκκλήσι της ΜΕΓΑΛΟΣΠΗΛΑΙΟΤΙΣΣΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ στις αρχές του 7ου αιώνα, χωρίς η ακριβής χρονολογία ανοικοδομήσεως της Μονής να είναι διευκρινισμένη.

Τό παρεκκλήσι της Μονής στολίστηκε με μία θαυμάσια εικόνα από κρημαστική ή όποια παριστάνει τη Θεοτόκο σε στάση βρεφοκρατούσας. Η παράδοση θέλει την εικόνα να είναι έργο του Εὐαγγελιστή Λουκά, αλλά δεν υπάρχουν σοβαρές ιστορικές μαρτυρίες να επιβεβαιώνουν την παράδοση. Πάντως η εικόνα της ΜΕΓΑΛΟΣΠΗΛΑΙΟΤΙΣΣΗΣ έγινε ο θρύλος και τό καύχημα της Μονής. Θεωρείται μάλιστα πως είναι και θαυματουργή, γιατί διασώθηκε από άλλεπάλληλες πυρκαγιές που ταλαιπώρησαν πολλές φορές τό μοναστήρι. Σύμφωνα με τις ιστορικές μαρτυρίες του κτητορικού του Μεγάλου Σπηλαίου έχουμε τρεις εμπρησμούς τών μοναστηριακών κτιρίων. Ο πρώτος εμπρησμός αποδίδεται στους εικονομάχους τό έτο 840 μ.Χ. Αργότερα όμως ο Ανδρόνικος Β' Παλαιολόγος με προσωπικές δαπάνες αναστήλωσε τό κατεστραμμένο από την πυρκαγιά μοναστήρι στό 1285. Μετά από 115 χρόνια, στό 1400 μ.Χ., νέα πυρκαγιά καταστρέφει μέρος της Μονής. Αλλά οι περιπέτειες δέν σταμάτησαν. Άλλη πυρκαγιά καταγράφεται στό 1460 και άλλη στό 1640. Η τελευταία την κατέστρεψε «εκ βάθρων». Άλλες πυρκαγιές πού αναφέρονται στην νεώτερη ιστορία του μοναστηρίου αυτού καθιδρύματος είναι αυτή του Ιουλίου του 1934 καθώς και η ολοκληρωτικά καταστροφική της 14ης Δεκεμβρίου 1943 από τά θαρραδικά στρατεύματα της Χιτλερικής κατοχής.

Αμέσως μετά τή λήξη του Βου Παγκόσμιου Πολέμου με πολλές δαπάνες του ελληνικού κράτους τό Μέγα Σπήλαιο αναστηλώθηκε και πήρε σύγχρονη οικοδομική μορφή ή όποια όμως δέν διασώζει τίποτα από την παλιά ιεροπρέπεια του βυζαντινού συγκροτήματος.

Η

ΜΟΝΗ

ΜΕΓΑΛΟΥ

ΣΠΗΛΑΙΟΥ

Β'.

(Μετά την εύρεση της εικόνας)

Τού

ΓΕΩΡΓ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ

Καθηγ. Άμερ. Κολλεγίου

Πάντως μέσα απ' όλες αυτές τις ιστορικές περιπέτειες τό θαυμαστό είναι ότι τό «Καθολικό» της Μονής, δηλαδή τό βραχώδες παρεκκλήσι, έμεινε άθικτο. Έτσι σήμερα ο προσκυνητής-επισκέπτης μπορεί να δει ένα σταυροειδή ναό με ωραίο τρούλλο, εξαιρετικό δείγμα βυζαντινής αρχιτεκτονικής του ΙΑ' αιώνα.

Τό έντυπωσιακότερο όμως μνημείο του Καθολικού είναι τό ξυλόγλυπτο τέμπλο του, πού φιλοτεχνήθηκε από χέρι ανώνυμου Χιώτη λαϊκού καλλιτέχνη. Τό κατακοσμημένο ξύλο με τί θαυμάσιμες εικόνες του και τά ανάγλυφα σύμβολά του, σε συνδυασμό με την ορθομαρμαρώση του δαπέδου, καταστικτου από πολύχρωμες ψηφίδες, δημιουργούν λειτουργική ατμόσφαιρα γεμάτη δέος και έκσταση.

Πολυσέβαστο παλαιολόγιο εικόνισμα του Ναού είναι ή Θεοτόκος ή Βρεφοκρατούσα (διαστ. 1x0,56 μ.), της οποίας την τέχνη έχει περιγράψει ο σπουδαίος έρευνήτης της Χριστιανικής 'Αρχαιολογίας στόν τόπο μας, άείμνηστος Σωτηρίου:

«Η Θεοτόκος Βρεφοκρατούσα επί σανίδος εντός πλαισίου παρίσταται καθημένη επί μεγαλοπερούς θρόνου στηριζόμενη επί ύποποδίου. Αριστερά έτέθη παιδική μορφή με ήγεμονική ένδυμασίαν, τείνονσα τάς χείρας εις είδος σιωπηράς δειξέω προς την Θεοτόκον, ή όποια κλίνει την κεφαλήν προς τόν δεόμενον νέον και

την δεξιάν έκτείνει ως εάν να θέλη να δείξη τό θεϊον δρέφος, τό όποιον βαστά εις τά άγκάλιας.

Ο Χριστός εύλογεί με ήλαρότητα ζητά τόν δεόμενον διά της δεξιās, διά της αριστεράς δέ χειρός κρατεί εϊλητάριον. Η έκφρασις τών θείων προσώπων είναι ήρεμος γεμάτη φιλανθρωπίας διά τόν δεόμενον νέον». Και για κάθε νέον άνθρωπο θά μπορούσαμε να προσθέσουμε με τη σειρά μας.

Ο Ναός της Μονής κατακλείει με διφυλή ορειχάλκινη πύλη, πού σφραγίζει τό λαξευτό πάνω στό βράχο μνημείο πού από μέσα του ξεπήδησε ή αναστάσιμη ελπίδα για την εθνική μα άπελευθέρωση.

Είναι γνωστός ο αγωνιστικός ρόλος του Μεγάλου Σπηλαίου στό χρόνια της Έπαναστάσεως του 1821. Οι τάξεις τών αγωνιστών πύκνωσαν από γενναίους συμπολεμιστές πού συνδύαζαν σταυρό και καρνοφίλι και ήσαν μοναχοί μεγαλοσπηλαιώτες. Άλλ' όχι μόνο αυτά. Ο ιστορικός της Έλληνικής Έπαναστάσεως Άμβροσιος Φραντζής αναφέρει:

«Ήδη από της εποχής του κινήματος του 1770 οι μοναχοί του Μεγάλου Σπηλαίου έπολιτεύθησαν ευφύως και ένεφανίζονταν νομοταγείς. Κατά την έναρξιν της Έπαναστάσεως διά παντός τρόπο ήσυχούσαν να τροφοδοτούν τούς αγωνιστάς διά πολεμικού υλικού και άνδρών, αναδειχθέντων και πολλών μοναχών ως όπλαρχηγών. Έξ άλλων ή μονή απέδιδε ασυλον πλειστον οικογενειών λόγω της όχυράς αυτής θέσεως. Κατά τάς επιδρομάς του 'Μωραλή συνεκέντρωσαν εις τούς κόλπους αυτής πληθυσμόν υπερβαίνοντα τάς 20 χιλιάδας. Πολλοί έτρεφόντο και ένεδύοντο δι' έξόδων της Μονής. Τελικώς αι λοιπαί προσφοραί του Μεγάλου Σπηλαίου εις τόν έθνικοαπελευθερωτικόν άγώνα δέν άποτιμώνται εις χρήμα».

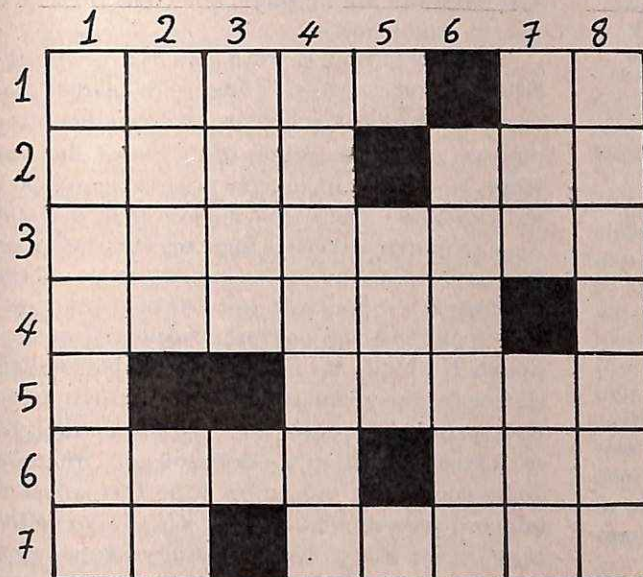
Η αγωνιστική όμως παράδοση των Μεγαλοσπηλαιωτών συνεχίστηκε και στό χρόνια τά δικά μας. Οι μοναχοί δούθησαν την αντιναζιστική αντίσταση. Οι Γερμανοί για να τούς έκδικηθούν έπέδραμαν μία παγωμένη νύχτα του Δεκεμβρίου του 1943, και αφού βρήκαν τούς μοναχούς ένοχους για παράνομο όπλιση, έβάλαν φωτιά κι έκαψαν τό μοναστήρι γιγρεμίζοντας δυο άθώους κι «ένοχους» από την κορυφή του πανήγυλλου κατωόρυφου βράχου των Άροάνιων κάτω στό χάος.

Τόσος ήταν ο φανατισμός, ή άσέβεια, και ή απανθρωπία των τυράννων!...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 1) Άπαραίτητο στό φαγητό - Άρθρο
- 2) Ο άναίσθητος έτσι - Τό καθ. άτελείωτο
- 3) Βουνά στην άράδα
- 4) Ποτάμι της Ν. Άμερικής (γεν. δομ.)
- 5) Άλλιώς τά πόδια (δημ.)
- 6) Η γλώσσα του άσύγκριτη - Άρχικα Όργανισμός μας.
- 7) Ποιοτικά όμοια - εύτυχημένα.

ΚΑΘΕΤΑ

- 1) Σφάλμα, άνοησία (καθ.)
- 2) Φοβάται τό σαπούνι - Άκολουθούν, άπόστρατος.
- 3) Όνομα σκύλου (ξεν.).
- 4) Τά χρησιμοποιούν οι καπνιστές.
- 5) Τό πρώτο μιās σειράς
- 6) Λέγονται και οι λεπτές (δημ.)
- 7) Συνεχόμενα στό έντερο - Είναι άόρατοι.
- 8) Τά βλέπουμε χωρίς να υπάρχουν

ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΑΛΙΣΤΑΝΗΣ

Μαθ. Δ' τάξης Τούμπα Σερρών

Ο ΠΑΙΠΟΥΣ ΜΟΥ

Ο παππούς μου ο καλός είναι κάπως άυστηρός αλλά πάντα γελαστός και πολύ εύγενικός.

Μ' αγαπά πολύ - πολύ κ' εγώ τόν λατρεύω τόσο! Άς τόν είχα εδώ κοντά δυο φιλάκια να τού δώσω.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΦΡΑΓΚΟΣ

Ε' Δημοτικού - Νέα Υόρκη

γάλους. Έχουμε κ' έμεις δικαιώματα, και μάλιστα πολλά. Οι μεγάλοι μας προσφέρουν τό δώρο της ζωής, της άνατροφής, της ύγείας, της καλής κατωικίας και τόσα άλλα άκόμα. Αλλά και μεϊς τούς χαρίζουμε αγάπη, καλόςύνη, κατανόηση, συμπαράσταση. Πρέπει όλοι οι γόνεις κι οι συγγενείς να τό νιώθουν αυτό, και να παίρνουν κουράγιο και δύναμη για την εύθύνη πού σηκώνουν στους όμους τους.

«Τά παιδιά όλου του κόσμου είναι ίδια. Τό κλάμα, τό γέλιο, τό παιχνίδι τών παιδιών είναι τό ίδιο σ' όλες τις μεριές της γης», διάβασα κάπου. Για τούτο τό ίδιο πρέπει για όλα τά παιδιά να προσπαθούν και να ένδιαφέρονται οι μεγάλοι.

ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΡΙΛΑ

Μαθήτρια 3ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας

«Αν σ' άρέσουν οι κατασκευές και οι γνώσεις, τότε... ΝΙΩΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΧΑΡΑ με τόν έκκληκτικό... ΜΙΚΡΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ»!!

Φτιάδε δικές σου κατασκευές (μορφωτικές και άκίνδυνες), μάθε πολλά και χρήσιμα πράγματα με εύχάριστο τρόπο, δες φωτογραφίες συγκλονιστικές (άεροπλάνα, ιπτάμενους δίκους). Όλα αυτά και άλλα πολλά, στόν «Μικρό Έπιστήμονα», τό μηνιαίο περιοδικό τών έξυπνων παιδιών της Ελλάδας.

Φίλε άναγνώστη, στείλε μας μία ταχυδρομική έπιταγή 220 δραχμές και θά παίρνεις στό σπίτι σου ταχυδρομικώς (χωρίς φυσικά άλλη πληρωμή) ένα όπίθανο τεύχος του «Μικρού Έπιστήμονα» ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ για ένα ΧΡΟΝΟ!

Στόν θρυλικό «Μικρό Έπιστήμονα» θά βρεις θαυμάσιες Ραδιοτεχνικές Κατασκευές, Άερομοντελισμό, Μαστορέματα, νέα για τ' Αυτοκίνητα, για τ' Άεροπλάνα, Άνέκδοτα, Σπαζοκεφαλίες, για την Τηλέραση (πώς λειτουργεί), για τ' Ηλεκτρονικά έξαρτήματα (άντιστάσεις, πυκνωτές, τρανζίστορ, ηηνία κλπ.) καθώς και άλλες ώρες και συναρπαστικές στήλες και κατασκευές, πού θά σε ένθουσιάζουν. Όλα αυτά μαζεμένα στόν συγκλονιστικό «Μικρό Έπιστήμονα».

Την έπιταγή τών 220 δρχ. μπορείς να τη στείλεις στη διεύθυνση: περιοδικό ο «Μικρός Έπιστήμων» Κόνιγγος 27, Άθήνα 147 (τηλέφωνο 3609857).

Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΛΟΡΔΟΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ)

Έπεσε στην πολυθρόνα ο κόμης κ' είπε στενάζοντας: «Είμαι δυστυχημένος, δυστυχημένος τρομερά. Ίσως γι' αυτό να ήρθα εδώ σήμερα. Ως τα χιτς ένωθα αποστοργή για σάς. Ζήλευα για την υπερβολική αγάπη που σάς είχε ο Σέντρικ. Τώρα, ύστερα απ' όσα γίνθηκαν τελευταία, τά αισθήματά μου άλλαξαν. Κατάλαβα πόσο σκληρά σάς είχα φερθεί. Αυτή η γυναίκα που ισχυρίζεται πως είναι χήρα του Μπέδλ, μ' έκανε να αισθανθώ ικανοποίηση με τη σκέψη πως έχω και μιά άλλη νύφη, έσας... Κίνησα και ήρθα επειδή σάς αγαπάει τό παιδί, που τό λατρεύω. Σας ικετεύω να μέ λυπηθείτε...».

Κοιτούσε μέσα στα μάτια τη νύφη του, κ' έτρεμε. «Ελάτε καθήστε κ' ήρεμείτε, του είπε στοργικά η κυρία Έρρολ, προσφέροντάς του κάθισμα. Συγκινημένος ο κόμης, που για πρώτη του φορά άκουγε να του μιλούνε με τέτοιον τρόπο, κάθισε και δυθίστηκε σέ σκέψεις. Έκανε σύγκριση με τη γυναίκα που διεκδικούσε τόν τίτλο της λαίδης, την τόσο αποκορουστική, κ' εύρισκε υπέροχη τη μητέρα του Σέντρικ με την καλοσύνη, την ειλικρίνεια και τους τόσο ευγενικούς τρόπους. Σέ λίγο, ελαφρωμένος λιγάκι ύστερα απ' αυτές τις σκέψεις, είπε: «Ποτέ μου δέ θ' αφήσω έτσι τό Σέντρικ, ό,τι και νά γίνει, θά φροντίσω από τώρα νά 'χει ένα καλό εισόδημα...». Σηκώθηκε έπειτα, περπάτησε λίγο, κι άξαφνα τή ρώτησε: «Είσατε ευχαριστημένη από τη φωλιά;» — «Ναί, μυλόρδε, πολύ ευχαριστημένη», του απάντησε. — «Είναι ή παρουσία σας πού τήν κάνει ευχάριστη. Θά μπορούσε νά 'ρχομαι πού και πού νά σάς βλέπω;» — «Μά φυσικά, νά 'ρχεστε όποτε σάς άρέσει». Έπιασε τό χέρι της και τό έσφιξε θερμά. Τόν συνόδευσε ως την έξωπορτα, κι όταν ανέθηκε στην άμαξα τόν αποχαιρέτησε με μιά χαριτωμένη κίνηση του χεριού.

20

Ο άμερικανικός Τύπος έγραψε την ιστορία του Σέντρικ με λεπτομέρειες φανταστικές και οι δυό του φίλοι, ο Ντίκ και ο κύρ Χόμπς, άναστατώθηκαν. Για νά εκφράσουν τή συμπάθειά τους έγραψαν επιστολές πολύ θερμές.

Περνώντας από τό μαγαζί του Ντίκ ο νεαρός δικηγόρος Χάρισσον, πού ήταν αξιόλογος και δρα-

στήριος αλλά δέν είχε ακόμα πολλές δουλειές, του έδειξε μιά έφημερίδα λέγοντας:

«Κοίταξε αυτόν τόν πύργο, ιδές και τή νύφη του πλούσιου πυργοδεσπότη, πού είναι θαθύπλουτος. Αυτή λοιπόν ή γυναίκα παρουσιάστηκε ξαφνικά μπροστά του και είπε πως είναι χήρα του γιου του, έχει ένα άγόρι και διεκδικεί τόν τίτλο του λόρδου για τό παιδί της.

Κοιτάζοντας την φωτογραφία της γυναίκας ο Ντίκ, χλώμιασε: «Μά τί έπαθες;» τόν ρώτησε ο δικηγόρος. «Όταν σέ λίγο μπόρεσε νά συνέλθει ο λουστράκος, ξεφώνισε: «αυτή, αυτή είναι. Είμαι σίγουρος!» — «Μπά; μήπως την κάλεσες καμιά φορά στο άρχοντικό σου;» τόν ειρωνεύτηκε ο άλλος. Χωρίς ν' απαντήσει ο Ντίκ πήρε την έφημερίδα, την έβαλε στην τσέπη του και άμέσως άρχισε νά μαζεύει τά σύνεργα της δουλειάς του. Αφού ζήτησε συγγνώμη από τό δικηγόρο, έτρεξε στό μαγαζί του κύρ Χόμπς. Του έδειξε την εικόνα της γυναίκας και τόν ρώτησε αν την γνωρίζει. «Όχι του απάντησε, θά είναι ή καινούργια λαίδη». «Μωρέ ποιά λαίδη; Είναι ή Μίνα, ή γυναίκα του άδερφου μου, πού τόσες φορές σου μίλησα για δαύτη. Μας έχει ψήσει τό ψάρι στά χείλη τό παλιότόμαρο. Καιρό είχα νά ιδώ τή μούρη της. Και νά τώρα, έρχεται νά παρστήσει τή λαίδη!». Τόση ήταν ή κατάπληξη κι ή όργή του μπακάλη, πού παραλίγο νά λιποθυμήσει. Αφού σκούπισε τόν ιδρώτα πού τόν είχε περιλούσει, ψιθύρισε στενάζοντας: «Οί κακούργοι! συνωμοσία κάνανε για νά βγάλουν από τή μέση τό Σέντρικ και νά φάνε την περιουσία του παππού του!» — «Αλλά όχι μόνο δέ θά τά καταφέρουν, αλλά και θά τιμωρηθούν σκληρά» απάντησε ο Ντίκ.

Από την ίδια κιόλας μέρα οι δυό φίλοι κινήθηκαν δραστήρια. Ο Ντίκ έγραψε με λεπτομέρειες στον άδερφό του, στέλνοντάς του και την εικόνα της έφημερίδας. Κι ο κύρ Χόμπς διάσπηκε νά κατατοπίσει τό Σέντρικ. Άξαφνα ο λουστράκος είχε την έμπνευση νά ζητήσει τή βοήθεια του δικηγόρου Χάρισσον. Αυτός, όταν τόν άκουσε, δέχτηκε ν' αναλάβει την υπόθεση, με τή βάσιμη έλπιδα νά γίνει διάσημος όταν θά την κέρδιζε.

21

Η τύχη άλλαξε ρότα με μιάς. Ο Άγγλος δικηγόρος Χάβιζαμ την ξεσκέπασε την κυρία Μίνα. Τή μπέρδεψε μ' έρωτήσεις άπανωτές, κ' έκείνη τά 'χασε. Νευριασμένη, έξαλλη, άράδιασε ψέματα τερατώδη πού τή γελοιοποίησαν. Όταν σέ λίγες μέρες έφτασαν τά γράμματα των Άμερικανών φίλων του Σέντρικ ο κόμης και ο δικηγόρος του κλείστηκαν στη βιβλιοθήκη του πύργου για νά πάρουν αποφάσεις. Ο Χάβιζαμ πρότεινε νά φέρουν στην Άγγλία τό Ντίκ και τόν άδερφό του για νά ξεμασκαρέψουν την ψευτολαίδη, κι ο κόμης συμφώνησε.

Μέσα σέ λίγες μέρες ο κόμης κι ο δικηγόρος του, αντάμα με δυό άλλα πρόσωπα πήγανε στο ξενοδοχείο όπου έμενε ή κυρία Μίνα και τή ζητήσανε. Τά δυό αυτά πρόσωπα ήταν ο Ντίκ κι ο άδερφός του! Μόλις αυτή τούς αντίκρυσε κέρωσε. Ο λουστράκος έκραξε σαρκαστικά: «Γειά - χαρά, νυφούλα μου, τί γίνεσαι; Πολύ σ' έχω επιθυμήσει». Ο δικηγόρος στράφηκε στον Μπέν, τόν άδερφό του Ντίκ, και τόν ρώτησε αν τή γνωρίζει την κυρία. «Άλλίμονο, την ξέρω! στέναξε εκείνος, είναι ή πρώην γυναίκα μου». Τότε ή Μίνα, πού ένιωσε πιά πως όλα της τά σχέδια είχαν γίνει συντρίμια, ξεσπάσε σέ χυδαίες βρισιές, ενώ ο Μπέν, άηδιασμένος, πήγε στο παράθυρο για νά μή την αντικρύζει. Ξαφνικά γύρισε και τή ρώτησε με ύφος άυστηρό: «Πού είναι τό παιδί μου; Θέλω νά τό πάρω. Φτάνει πιά. Δέ θά σ' αφήσω νά τό καταστρέψεις, όπως κι έμένα κατάστρεψες». Μέ τις τελευταίες αυτές λέξεις μπήκε στο σαλόνι ένα όμορφο άγόρι πού έμοιαζε πολύ με τόν Μπέν. Συγκινημένος εκείνος τό σφίξε στην άγκάλια του λέγοντας, «Παιδί μου Τόμ, είμαι ο πατέρας σου και θά σέ πάρω μαζί μου». Ο Ντίκ τόν χάιδεψε στο

μάγουλο και είπε: «Βλέπετε τούτο τό σημάδι; είναι ή απόδειξη πως δέν είναι λόρδος, αλλά γνήσιος άνηψιός μου». — «Έλα, πάμε», έκανε απότομα ο Μπέν παίρνοντας από τό χέρι τό παιδί. Αποχαιρώντας τό δικηγόρο και τόν πελάτη του είπε πως αν τόν χρειαστούν, ξέρουν πού θά τόν ζητήσουν.

Η Μίνα άφριζε. Ο Χάβιζαμ πήγε κοντά της και με ψυχραιμία της είπε πως ή υπόθεση έχει κλείσει και πως έπρεπε νά τό πάρει άπόφαση αν ήθελε νά μήν πάει στη φυλακή. Αυτή, άφού έριξε ματιές γεμάτες μίσος στους δυό άντρες, εξαφανίστηκε τρέχοντας.

Όταν ο κόμης αποχαιρέτησε τό δικηγόρο του, πήγε με την άμαξα στη Φωλιά. Μόλις κατέβηκε έτρεξε μέσα με ύφος θριαμβευτικό. «Έδώ είναι ο λόρδος Φαουντλερόν;» ρώτησε. Κατάπληκτη ή κυρία Έρρολ έκανε: «Έξακολουθεί νά είναι λόρδος;» — «Μάλιστα, ο Σέντρικ είναι ο μοναδικός κληρονόμος μου κι ο μελλοντικός κόμης». Έπειτα στράφηκε στο Σέντρικ και του είπε με ύφος επίσημο αλλά και πολύ τρυφερό: «Λόρδε Φαουντλερόν, για ρώτησε τη μητέρα σου πότε θά ρθει στον πύργο και θά μείνει κοντά μας». Ο Σέντρικ άγκάλιασε την «Καλή» του και της είπε: «Στόν πύργο, όλοι μαζί στον πύργο!».

Μιά μέρα όλόφωτη, «ένδοξη μέρα», καθώς λένε οι άγγλοι, ο μικρός λόρδος γιόρταζε τά γενέθλιά του. Στο άνθοστόλιστο πάρκο του πύργου κυμάτιζαν όλοκαίνουριες σημαίες, και κάτω από τά δέντρα είχανε στηθεί σκηνές και είχαν γίνει προετοιμασίες για γλέντι. Εκτός από τούς επίσημους και τούς διάφορους άρχοντες ήταν καλεσμένοι κι όλοι οι κάτοικοι. Ανάμεσα στους καλεσμένους ήτανε κ' ή ωραία λαίδη Λόρρενταλ με τό σύζυγό της και μιά χαριτωμένη νεαρή φίλη της. Μόλις την είδε ο Σέντρικ έτρεξε νά της σφίξει τό χέρι αυτή τόν άγκάλιασε και τόν φίλησε στοργικά, σά νά 'τανε μικρός άδερφός της.

Στό άπέραντο πάρκο βασίλευε ευθυμία έξαιρετική. Όλοι γλεντούσαν κι έχορευαν στους ήχους μιάς πολióργανης όρχήστρας. Κι όλοι ήταν ευτυχισμένοι, ως κι ο γέρος πού ποτέ ως τότε δέν είχε χαρεί κι ευτυχήσει, κι άς ήτανε θαθύπλουτος.

Όλη την ήμερα τού γλεντιού ο κόμης καμάρωνε μανά και γιό κι ένιωθε περηφάνεια πού σέ τόσο καλά χέρια θά 'πεφταν οι τίτλοι και οι θησαυροί του. Στο πέραςμα του Σέντρικ οι κολληγοί, πού τό 'χανε τσούξει, ξεσπούσαν σέ ζητωκραυγές. Φωνές ακούγονταν όλοένα: «Νά μās ζήσεις», «Έχε την εύλογία του Θεού», «Χρόνια πολλά κι ευτυχισμένα». — «Θαρω πώς με αγαπάνε πολύ», είπε στον παππού του τόπαιδι. «Ναί, ναί, είναι φανερό. Δέν τούς λές κάτι;» Η γλυκειά του μητέρα του έννεφε ένθαρρυντικά κι αυτός, άφού με δυσκολία τούς έκανε νά σωπάσουν, τούς είπε μερικά λόγια θερμά κι έπλεξε τό εγκώμιο του παππού του. «Καμμιάν άλλη σκέψη δέν έχω παρά τή δική σας την ευτυχία», κατέληξε...

Διασκευή Σ. Π.
Σχεδ. Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΝ

ΤΕΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως: 'Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 88 32 351

Α' Περίοδος 1924-1941 - Β' Περίοδος Έτος 34ο - ΜΑΪ-ΟΞ 1979 - ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 8

Επιτροπή συντάξεως του Περιδικού

ΧΑΡ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ,
Π. ΤΣΑΚΡΗΣ, ΜΙΧ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,
ΖΩΗΣ ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ
Σύμβουλος για την επιμέλεια της ύλης
ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Επιμέλεια σελιδοποίησης ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις σύμφωνα με το Ν.Δ. 346/69 άρθρο 2:
ΞΕΝΟΦ. ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ
Δημ. Γούναρη 9 - 'Αγ. Παρασκευή
'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ Παυσανίου 10 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 458

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5 - Έτησία συνδρομή: Έσωτ. Δρχ. 50 (διά τὰ Σχολεία δρχ. 40) - Έξωτ. £ 1 ή § 3

ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλούμε θερμά α) όσους καθυστερούν τὸ χρέος τους στὸ περιοδικὸ νὰ φροντίσουν τὸ συντομώτερο γιὰ τὴν ἐξόφλησή του, β) τὰ ἐμβάσματα νὰ γίνονται ἀπρόσωπα: Ε.Ε.Σ.Ν., 'Αλκιβιάδου 4, 'Αθήνας.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γ. ΑΘΑΝΑΣ: 'Ακαδημαϊκός
Γ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Καθηγητής τῆς
Παντείου 'Αν. Σχ. 'Επιστημῶν
Ι. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδη-
μαϊκός
Β. ΚΟΥΡΙΑΣ: Καθηγητής Πανεπιστη-
μίου 'Αθηνῶν
Γ. ΚΟΥΡΝΟΤΟΣ: Γεν. Διευθυντής
'Υπουργ. Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν

ΟΡ. ΛΟΥΤΡΙΑΔΗΣ: 'Ομότ. Καθηγητής
Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν
Θ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ - ΔΙΟΜΗΔΗΣ: 'Ακα-
δημαϊκός
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ακαδημαϊκός
Α. ΤΕΡΖΑΚΗΣ: 'Ακαδημαϊκός
ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ: 'Ακαδημαϊκός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ: 'Η γαλέρα τοῦ δειλινοῦ	1
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: 'Απόστολος Παῦλος	2
Δ. ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γκαίτε	3
Α. ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ: Δελφοί	4
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: 'Ο θρησκευτικὸς λυρισμός	5
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ: 'Η Φούντου κι ὁ 'Αλέξης	6
Γ. ΚΡΟΚΟΥ: 'Η πρώτη νίκη	8
Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ, Ν. ΤΟΥΤΟΥΝΤΖΑΚΗ: Ποιήματα	8
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τὸ παιδί καὶ τὸ παιχνίδι ..	9
Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ - ΣΟΥΡΕΛΗ: 'Ανοιχτὰ παράθυρα στὸ φῶς	10
Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κουβέντα με τοὺς γονεῖς	11
Χ. ΑΝΤΕΡΣΕΝ: Τὰ καινούργια ρούχα τοῦ Αὐτοκράτορα	12
Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ: 'Η ἱστορία τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰκονο- γραφημένη	16
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: 'Ερυθροσταυρικὲς εἰδήσεις	18
Γ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ: 'Η Μονὴ Μεγάλου Σπηλαίου	28
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	29
Φ. ΜΠΑΡΝΕΤ: 'Ο μικρὸς λόρδος	30
Α. ΒΩΤΤΗ: Στίχοι - σχέδια στὸ β' ἐσώφυλλο	

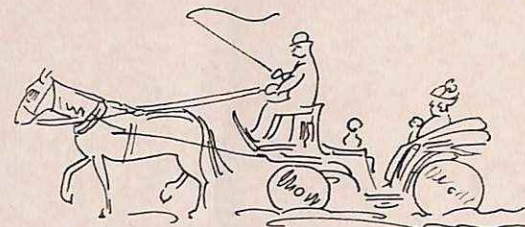
CONTENTS

	Page
S. MYRIVILIS: The Afternoon Galleon	1
A. KARANTONIS: Apostle Paul	2
D. SIATOPOULOS: Goethe	3
A. VARVARRIGOS: Delphi	4
TH. CONSTANTINOU: The Religious Lyricism ..	5
A. VARELLA: Fountou and Alexis	6
G. KROKOS: The First Victory	8
Z. PAPANTONIOU, M. STASSINOPOULOS, N. TOUTOUNTZAKIS: Poems	8
S. PANAGIOTOPOULOS: The Child and the Art of Playing	9
G. GREGORIADOU-SOURELI: Windows open to the Light	10
M. PAPAVALILOU: Talking with Parents	11
CH. ANDERSEN: The Emperor's New Clothes ..	12
M. PROTOGERIDIS: The Illustrated History of the H.R.C.	16
EDITORIAL: Red Cross News	18
G. MOUSTAKIS: The «Mega Spilaion» Monastery..	28
READERS' COLLABORATION	29
F. BARNET: The Little Lord (novel)	30
A. VOTTIS: Verses - Sketches in the b' Inner Cover	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ είναι πρωτότυπη καλλιτεχνική σύνθεση τοῦ Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΔΗ.

ΑΝΟΙΞΗ

Στίχοι - σκίτσα Α. ΒΩΤΤΗ

'Ανοιξη! Όλα χαίρονται, γιορτάζουνε, γελάνε,
καὶ τὰ παιδιά με τὴ μαμά στὴν ἐξοχούλα πάνε.
Σ' ἓνα ἀμαξάκι μπήκανε, ἀπ' τὰ παλιά ἐκεῖνα,
πού τέτοια μείναν τώρα πιά δυὸ τρία στὴν 'Αθήνα.
Πῆγαν στὸν κῆπο τοῦ παπποῦ, κ' ἐκεῖ μέσ' τὰ λου-
λούδια
ὅλη τὴ μέρα πέρασαν με γέλια καὶ τραγούδια!

'Αφοῦ φιλήσαν τὸν παπποῦ ἡ Πίτσα με τὸν Τάκη
με γέλια γύρο φέρανε τ' ὠραῖο κτηματάκι,
κ' ἐκεῖ πού περπατούσανε
τὰ ζῶα τοῦ παπποῦλη τοὺς ἀράδα χαιρετούσανε.
Μά καὶ τὰ ζῶα με πολλή χαρὰ τοὺς ἀπαντούσανε.

Πίσω ἀπὸ δυὸ δεντράκια
«καλημέρα» σας παιδάκια
με χαμόγελο καὶ γλύκα
ξεφωνᾶ ἡ μαντάμ Κατσίκα.

«Γεῖά σας, καλῶς ὠρίσατε», φωνάζουνε με γέλια
κάμποσα νοστιμούλικά καὶ παχουλά κουνέλια,
ἄσπρα καὶ μαῦρα καὶ σταχτιά,
καὶ στὰ παιδάκια κάνουνε σινιάλα με τ' ἀφτιά!

«Γεῖά σας» τοὺς λένε παρακεῖ τρεῖς πάπιες, δυὸ χη-
νούλες
κι ὁ μπάρμπα - Βραχνοκόκορας με τέσσερες κοτού-
λες,
«καλῶς μᾶς ἤρθατε, παιδιά», μέσ ἀπὸ τὰ λουλούδια
καὶ τ' ἀηδονάκια ξεφωνοῦν κι ἀρχίζουν τὰ τραγούδια!

Κι ὁ γαῖδαρέλος τότε εὐθύς, πού ἔτρωγε στὸ φόντο,
τὸ φαγητό του παρατά
καὶ μ' ὀγκανίσματα συρτά
ἀρχίζει ἓνα γλυκύτατο νὰ τοὺς κρατᾶ σιγκόντο!

Κι ἔτσι καταχαρούμενα ἡ Πίτσα με τὸν Τάκη,
ἀφοῦ ὅλη μέρα παίξανε
καὶ γέλασαν καὶ τρέξανε,
ἀργὰ πρὸς τὸ βραδάκι
εὐχαριστήσαν τὸν παπποῦ τὸ χέρι τοῦ φιλώντας
καὶ γύρισαν με τὴν μαμά στὸ σπιτί τραγουδώντας.

**ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**